

ΤΑΡΓΚ

Το 'Υπόμνητο' 'ΕΠΝΥ

20

Το
Υπομνητο
και το
ΤΕΡΑΣ

ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ

ΗΡΟΙΚΕΣ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΡΑΣ

Ο ΤΑΡΓΚΑ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΕΙ
ΤΟ ΤΡΟΜΕΡΟ ΜΥΣΤΙΚΟ
ΤΟΥ ΚΑΛΟΥΓΚΙΑ ΚΑΙ Α-
ΠΑΛΛΑΣΣΕΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ
ΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ ΑΠΟ ΤΟΝ
ΚΥΡΙΟ ΤΩΝ ΑΕΤΩΝ...

ΚΕΦ. 1. "Όπου ο Ατσίδας όρ-
κίζεται να φάη το
χαλκά του!

Ο 'Ατσίδας μόλις έχει τε-
λειώσει το είκοστό πεπό-
νι του και κάθεται ξαπλωμέ-
νος να χωνέψη. Πιο πέρα, ή
Μαλόα φτιάνει ένα στεφάνι
από λουλούδια κι' ο Τάργκα
πιο κάτω φτιάνει ένα γερό
σκοινι από κληματίδες. 'Ο
Σάμπα γυρίζει δώθε - κείθε
άσκοπα.

Ξαφνικά, ο Τάργκα άναση-
κώνει το κεφάλι του. Τ' αϋτί
του παίρνει έναν άδιόρατο θό-
ρυβο, που κανείς ίσως άλλος
δέν θα τον αντιλαμβανόταν.

Σε λίγο ο θόρυβος γίνεται
πιο ευδιάκριτος, γιατί τον ά-
κούει κι' ή Μαλόα κι' ο 'Α-
τσίδας.

— Αντρωπο έρχεται!, λέ-
ει ο τελευταίος αϋτός, χωρίς
να κινηθή από τη θέση του.

— Καί φαίνεται πως είναι
φίλος, προσθέτει ή Μαλόα,
γιατί δέν φροντίζει να κρύψη
το θόρυβο των βημάτων του.

Κι' οί τρεις περιμένουν,
κυττάζοντας προς το μέρος
προς άκούστηκε ο θόρυβος.
Λίγες στιγμές αργότερα προ-
βάλλει ένας μαύρος τής φυ-

λῆς τῶν Λόλο. Φαίνεται τρομοκρατημένος.

Βλέποντας τὸν Τάργκα, πλησιάζει καὶ σκύβει μπροστά του, σ' ἔνδειξι ὑποταγῆς.

— Τί συμβαίνει; ρωτάει ὁ Τάργκα, βλέποντας τὸ τρομοκρατημένο ὕφος τοῦ μαύρου.

— Κίνδυνος ἀπειλεῖ τὸ χωριό μας, μπουάνα (Κύριε), ἀπαντάει ὁ μαύρος. Κι' ὁ ἀρχηγός μου ζητάει τὴ βοήθειά σου!

— Ποιὸς εἶναι ὁ κίνδυνος αὐτός;

— Ἄκουσε, μπουάνα. Προχτές ἦρθε στὸ χωριὸ τῶν Λόλο ἓνας μαύρος Κίντου. Κάλεσε στὴν πλατεῖα τοῦ χωριοῦ ὅλους τοὺς Λόλο καὶ τοὺς πρόσταξε νὰ εἶναι ἔτοιμοι νὰ ὑποταχθοῦν στὶς διαταγές τοῦ μεγάλου Κυρίου τῆς Ζούγκλας...

Ὁ Τάργκα γελάει.

— Ἐγὼ δὲν ἔστειλα κανέναν, λέει στὸν μαύρο.

— Κύριο τῆς ζούγκλας δὲν ἔλεγε ἔσένα, μπουάνα. Δὲν εἶπε ποιὸς εἶναι, ἀλλὰ ἄφησε νὰ φανῆ πὼς εἶναι κάποιος τρομερός. Βέβαια, ὁ ἀρχηγός μου τοῦ εἶπε ὅτι ἂν ξαναπατήση στὸ χωριό, θὰ τὸν γδάρη ζωντανό. Ὁ Κίντου ἔφυγε χωρὶς νὰ πῆ τίποτα...

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ἀτσίδας ἔχει ἀνασηκωθῆ κι' ἔχει τεντώσει τ' αὐτιά του. Κάτι ἄσχημο τοῦ μυρίζει αὐτὴ ἢ δουλειά.

— Ἐξακολούθησε!, λέει ὁ Τάργκα.

— Χτές, μπουάνα, ἔγινε κάτι φοβερό. Ἦταν κοντὰ μεσημέρι, ὅταν παρουσιάστηκε

στὸ χωριὸ ἓνας ἄλλος Κίντου. Στάθηκε στὴ μέση τῆς πλατείας καὶ ἐπανελάβε τὰ ἴδια ποὺ εἶχε πῆ καὶ ὁ ἄλλος. Ὁλοι οἱ Λόλο νὰ ὑποταχτοῦν στὸν Κύριο τῆς Ζούγκλας. Ἐνας ἀπὸ τοὺς δικούς μας τὸν ἄρπαξε καὶ δήλωσε ὅτι πρόκειται νὰ τὸν γδάρη ζωντανό. Τότε ἀκριβῶς ἔγινε τὸ κακό. Ὁ δικός μας ἔβγαλε μιὰ ἄγρια φωνὴ κι' ἔπεσε κάτω σπαραζώντας. Ὁ Κίντου εἶχε τιναχτῆ πίσω κι' ὅσο νὰ συνέλθουμε ἀπὸ τὴ σαστιμάρα μας, εἶχε γίνει ἄφαντος. Τρέξαμε ὅλοι πάνω στὸν δικό μας: ἦταν νεκρός. Καὶ στὸ μέρος τῆς καρδιάς του ἦταν μιὰ τρομερὴ πληγὴ ἀπὸ φωτιά...

— Ἀπὸ τί; ρωτάει ὁ Ἀτσίδας, ποὺ ἔχει σηκωθῆ κιόλας ὄρθιος.

— Ἀπὸ φωτιά!

— Φωτιά; ρωτάει ὁ Τάργκα, χωρὶς νὰ καταλαβαίνει. Ποιὸς τὸν ἔκαψε;

— Αὐτὸ δὲν καταλαβαίνουμε καὶ μεῖς. Φωτιά δὲν ὑπῆρχε πουθενά. Οὔτε κι' εἶδε κανεὶς μας φωτιά. Κι' ὅμως ἡ πληγὴ του ἦταν ἀπὸ φωτιά, χωρὶς νὰ ὑπάρχη ἴχνος φωτιάς.

— Μήπως ὅλος Λόλος κοιμᾶται - κοιμᾶται μέρα - μεσημέρις; ρωτάει ὁ Ἀτσίδας.

— Ἀστειεύεσαι, μπουάνα, λέει ὁ Λόλο. Αὐτὸ τὸ εἶδε ὅλο τὸ χωριό. Ὑστερα δὲν εἶναι μόνο αὐτό. Σήμερα τὸ πρωῖ ἦρθε τρίτος Κίντου. Στάθηκε στὴ μέση κι' εἶπε τὰ ἴδια ποὺ εἶχαν πῆ καὶ οἱ ἄλλοι. Πρόσθεσε μόνο ὅτι, ἂν

μέχρι αύριο τὸ πρωΐ δὲν εἶναι οἱ Λόλο ἕτοιμοι γιὰ νὰ ἐκτελέσουν τὶς διαταγές τοῦ Κυρίαρχου τῆς Ζούγκλας, ὅλο τὸ χωριὸ θὰ καῆ ὅπως καίγονται τὰ ξερὰ χορτάρια, ὅταν τοὺς βάλεις φωτιά. Ὑστερα ἀπ' αὐτὸ ὁ ἀρχηγός μου μ' ἔστειλε σὲ σένα, μπουάνα, καὶ σὲ παρακαλεῖ νὰ ἔρθης σὲ βοήθεια ὅλων μας.

Ὁ Τάργκα στέκεται σκεπτικός.

— Καὶ βέβαια θάρθω, λέει στὸ Λόλο. Ἀλλὰ δὲ μοῦ λές; Οἱ Κίντου δὲν σὰς εἶπαν ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ Κύριος τῆς Ζούγκλας;

— Καὶ βέβαια! Αὐτὸς ποὺ ἦρθε σήμερα, μὰς εἶπε ὅτι ἕνας εἶναι πιά ὁ Κύριος τῆς Ζούγκλας... Ὁ Καλούγκα, ὁ Κύριος τῶν Ἀετῶν...

Ὁ Τάργκα ἀναπηδᾷ. Ὁ Ἀτσίδα δαγκώνει τὸ χαλκᾶ του μὲ λύσσα. Ἡ Μαλόα ἔχει χλωμιάσει. Ὁ Σάμπα ποὺ ἔχει πλησιάσει κάνει ἕνα μορφασμὸ φόβου...

— Ὁ Καλούγκα; λέει ὁ Τάργκα. Γλύτωσε, λοιπόν, ὁ δαίμονας αὐτὸς κι' ἀπὸ τοὺς καταρράκτες;

— Αὐτὸς δὲν εἶν' ἄνθρωπος, εἶναι σατανᾶς!, λέει ἡ Μαλόα.

— Καὶ σατανᾶ αὐτὸ νὰ εἶναι, ἅμα γλυτώση ἀπὸ Ἀτσίντας, ἐμένα φάει - φάει χαλκᾶ μύτη ντικός μου!, λέει ἄγρια ὁ Ἀτσίδα.

— Τούτη τὴ φορά δὲν πρόκειται νὰ γλυτώση, Ἀτσίδα, λέει ἀποφασιστικὰ ὁ Τάργκα. Σοῦ δίνω τὸ λόγο μου ὅτι καὶ στὸ στόμα τῶν κροκοδεί-

λων νὰ πέση θὰ πέσω μαζί του γιὰ νὰ βεβαιωθῶ ὅτι τὸν ἔφαγαν.

Καὶ γυρίζοντας στὸ μαῦρο Λόλο λέει:

— Προχώρει μπροστὰ κι' ὠδήγησέ μας πρὸς τὸ χωριὸ σου. Ἐμεῖς θὰ σ' ἀκολουθήσουμε...

ΚΕΦ. 2. Ὅπου ὁ Ἀτσίδα βρίσκει εὐκαιρία νὰ δώση ἕνα γερὸ ξύλο!

Καθὼς προχωροῦν ἀκολουθώντας τὸν Λόλο, ὁ Ἀτσίδα δαγκάνει συνεχῶς τὸ χαλκᾶ του καὶ κάνει ὀλοένα «γρρρ!», πράγμα ποὺ σημαίνει ὅτι βράζει ἀπὸ τὸ θυμὸ του.

Ὁ Τάργκα δὲν μιλάει. Φαίνεται συλλογισμένος. Καταλαβαίνει ὅτι, ὅσο ὁ Καλούγκα εἶναι ζωντανός, κανεὶς ἀπὸ τοὺς δικούς του δὲν εἶναι ἀσφαλής. Ἀλλὰ εἶναι ἀποφασισμένος τούτη τὴ φορά νὰ δώση ἕνα τέλος. Ἐνα ὀριστικὸ τέλος!

Ὑστερα ἀπὸ δυὸ ὥρες πορεία, φτάνουν στὰ περὶχωρα τοῦ χωριοῦ τῶν Λόλο.

— Ἐσὺ θὰ πᾶς στὸ χωριὸ σου καὶ θὰ πῆς στὸν ἀρχηγό σου, ὅτι πρόθυμα θὰ τὸν βοηθήσουμε. Θὰ τοῦ πῆς ὅμως ἐπίσης ὅτι δὲ θὰ πῆ σὲ κανέναν ὅτι βρισκόμαστε ἐδῶ γύρω. Πήγαινε.

Ὁ Λόλο ἐξαφανίζεται μέσα στοὺς θάμνους. Οἱ τέσσερις φίλοι κάνουν τώρα συμβούλιο.

— Ἐσεῖς θὰ καθήσετε ἐδῶ, λέει ὁ Τάργκα. Ἐγὼ θὰ κάνω μιὰ βόλτα νὰ ἐξετάσω

τὰ γύρω. Μὴν ἀπομακρυνθῆτε. Σὲ λίγο θὰ γυρίσω.

Ὁ Τάργκα ἀπομακρύνεται ἀθόρυβα καὶ σὲ λίγο ἐξαφανίζεται πίσω ἀπὸ τὰ δέντρα. Ὁ Ἀτσιδάς κι' ἡ Μαλόα κάθονται χάμω, ἐνῶ ὁ Σάμπα ἀνεβαίνει πάνω σ' ἕνα δέντρο.

Καθὼς προχωρεῖ, ὁ Τάργκα σταματᾷ ἀπότομα. Ἀπὸ μακριὰ ἀκούει μιὰ παράξενη κραυγή : «Γιάαα!... Κάαα!».

Καταλαβαίνει ὅτι εἶναι ἡ πολεμικὴ κραυγὴ τῶν Κίντου. Φαίνεται πὼς κάπου ἐδῶ γύρω γυρίζουν δυὸ - τρεῖς ἀπ' αὐτούς. Ποῦ ὅμως εἶναι; Ἀποφασίζει ν' ἀνέβῃ σ' ἕνα ψη

Ὁ Τάργκα κι' ὁ Καλούγκα, ὁ Κύριος τῶν Ἀετῶν, συγκρούονται!

λὸ πυκνὸ δέντρο νὰ κυττάξῃ γύρω. Ἀρπάζεται ἔτσι ἀπὸ μιὰ κληματίδα καὶ τινάζεται πρὸς τὰ ἑπάνω.

Μὰ τὴν ἴδια στιγμὴ ἕνας Κίντου ποὺ βρισκόταν πάνω στὸ δέντρο, κόβει μ' ἕνα μαχαίρι τὴν κληματίδα κι' ὁ Τάργκα βρίσκεται πεσμένος μέσα σὲ πυκνὰ κλαδιὰ καὶ θάμνους. Κι' εἶναι εὐτύχημα ὅτι ἀπὸ κάτω ἦσαν πυκνοὶ θάμνοι κι' ὄχι τὸ ἔδαφος, γιατί ἀσφαλῶς, ἔτσι ἀπότομα ὅπως ἔπεσε, θὰ χτυποῦσε γιὰ καλὰ.

Τινάζεται ὄρθιος καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν ψυχραιμία του, τινάζει τὸ μαχαίρι του πρὸς τὴν κορυφὴ τοῦ δέντρου ποὺ στέκεται ὁ Κίντου. Ὁ μαῦρος, χτυπημένος στὸ πλευρό, πέφτει μὲ τὸ κεφάλι κάτω.

Ὁ Τάργκα παίρνει τὸ μαχαίρι του. Κρύβεται μέσα στοὺς θάμνους καὶ περιμένει. Ξέρει ὅτι οἱ Κίντου, ποὺ στὴ ζούγκλα τοὺς ἀποκαλοῦν «ἀνθρώπους τῶν δέντρων», ἀναρριχῶνται στὰ δέντρα μὲ τόση ἐπιδεξιότητα καὶ τόση ἱκανότητα, ποὺ δύσκολα μπορεῖ νὰ τοὺς διακρίνῃ κανεὶς. Ἐτσι ὁ ἀτρόμητος Ἕλληνας ρίχνει μὲ τρόπο ματιὲς πρὸς τὸ δέντρο, στὴν ρίζα τοῦ ὁποίου εἶναι κρυμμένος, ἐνῶ γύρω τὸν καλύπτουν οἱ θάμνοι.

Τὸ μάτι του παίρνει ἕναν Κίντου, ποὺ ἔχει ἔρθει ἀπὸ πάνω του ἔτοιμος νὰ πηδήσῃ. Ὁ Τάργκα πιάνει μὲ τρόπο τὸ μαχαίρι του.

Τὴν ἴδια στιγμὴ ποὺ ὁ Κίντου πηδᾷ ἑπάνω του, ὁ Τάργκα τραδιέται πλάγια. Ὁ

Ξαφνικά, ο 'Ατσίδας, με τὸ τσεκούρι στὰ χέρια, γουρλώνει τὰ μάτια ἀπὸ τὴν ἐκπληξι!

μαῦρος πέφτει μέσα στοὺς θάμνους, ἀκριβῶς δίπλα του καὶ πρὶν προλάβῃ νὰ σηκωθῇ, δέχεται μιὰ γερὴ γροθιά στὸ πρόσωπο. Ὁ Τάργκα θεώρησε περιττὸ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ μαχαίρι του.

Κάτω ἀπ' τὴ σιδερένια γροθιά του ὁ μαῦρος μένει ἀκίνητος. Ὁ Τάργκα τοῦ δένει τὰ χέρια πίσω στὴ ράχη μὲ μιὰ γερὴ κληματίδα. Ὑστερα τὸν δένει γερὰ στὴ ρίζα τοῦ δέντρου. Ἀφήνοντάς τον ξεκινᾷ νὰ γυρίσῃ στὸ μέρος, ὅπου τὸν περίμεναν οἱ φίλοι του.

***

Στὸ μεταξύ ὁ 'Ατσίδας, βαριεστημένος νὰ κάθεται, σηκώνεται νὰ πάῃ γιὰ κανέ-

να ἀγριοπέπονο. Ἔτσι σιγὰ-σιγὰ ἀπομακρύνεται χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ.

Τὸ ἴδιο κάνει κι' ὁ Σάμπα, ποὺ προχωρεῖ ἀπὸ κλαδὶ σὲ κλαδὶ κι' ἀπὸ δέντρο σὲ δέντρο, κυττάζοντας γιὰ καρύδες.

Ἔτσι ἡ Μαλόα μένει μόνη της. Σχεδὸν ἔχει ἀρχίσει νὰ τὴν μισοπαίρῃ ὁ ὕπνος, ὅταν ἀνοίγῃ ξαφνικὰ τὰ μάτια της σὰν νὰ προαισθάνεται κίνδυνο.

Καί, πράγματι, αὐτὸ ποὺ βλέπει τὴν κάνη νὰ χάσῃ τὸ χρῶμα της: Μπροστά της ἔνα ζευγάρι τίγρεις στέκονται καὶ τὴν κυττοῦν.

Ἡ Μαλόα κυττάζει κι' αὐτὴ τὰ κοκκινωπὰ μάτια τῶν

δύο θηρίων. Καταλαβαίνει ότι αυτή τη φορά είναι το τέλος της. 'Ο 'Ατσίδας είναι μακριά, ο Σάμπα ούτε φαίνεται κι' ο Τάργκα έχει πάει για να ανιχνεύσει τα γύρω. Κι' αν υποτεθή ότι σκοτώνει τη μια τίγρη, δεν θα γλυτώσει από την άλλη, που θα έξαγριωθή ακόμα περισσότερο, γιατί φαίνεται πως είναι ζευγάρι. Κι' όταν το θηρίο χάσει το ταίρι του, γίνεται τρομερό.

Μέσα της κιόλας κάνει μια προσευχή...

'Ο Τάργκα που γυρίζει εκείνη την ώρα πίσω, πριν ακόμα δει τις δυο τίγρεις, τις νοιώθει από τη μυρωδιά. Κι' αυτό τον γεμίζει αγωνία. Προαισθάνεται ότι η αγαπημένη του Μαλόα κινδυνεύει.

Καθώς προχωρεί γοργά, διακρίνει τις δυο τίγρεις, που είναι έτοιμες να όρμήσουν. Και απέναντί τους το μάτι του παίρνει τη Μαλόα. Δεν προλαβαίνει να έπιτεθή στα θηρία γιατί η απόστασι είναι αρκετή. Στέκει για μια στιγμή αναποφάσιστος.

Ξαφνικά βγάζει μια δυνατή κραυγή. Είναι ο μόνος τρόπος για να γλυτώσει την όμορφη κοπέλλα. Πραγματικά, οι δυο τίγρεις, ακούγοντας την κραυγή, στρέφονται προς τα εκεί. Καταλαβαίνουν ότι έχουν ν' αντιμετωπίσουν καινούργιο αντίπαλο και μάλιστα πιο επικίνδυνο.

Αυτό θέλει κι' ο Τάργκα. Με δυο πηδήματα πλησιάζει τις τίγρεις.

Στο διάστημα αυτό, η Μαλόα κάνει ένα βήμα με το μα-

χαίρι της στο χέρι. 'Η τίγρις, βλέποντας την κίνησι της κοπέλλας, όρμα έπάνω της.

'Η νέα την περιμένει. Και, καθώς τα φοβερά νύχια του θηρίου είναι έτοιμα να μπηχτούν στις σάρκες της, η Μαλόα της βυθίζει το μαχαίρι στο λαιμό. 'Η τίγρις πέφτει κάτω σφαδάζοντας.

Την ίδια στιγμή ο Τάργκα δέχεται την επίθεσι της άλλης τίγρης. Καθώς όμως κρατά το μαχαίρι, τον χτυπούν τα νύχια της τίγρης στον καρπό και για να προφυλαχθή αφήνει το μαχαίρι και τραβάει πίσω το χέρι του.

Θηρίο και άνθρωπος κυλιούνται τώρα μαζί. 'Ο Τάργκα όμως δεν έχει πάρει όμως χωρίς λόγο το όνομα του Κυρίαρχου της Ζούγκλας. Με μια υπεράνθρωπη δύναμι πιάνει με τα δυο χέρια του τα σαγόνια της τίγρης. Ένα τρομερό «κράκ» ακούγεται, συνοδευόμενο με ένα φοβερό βρυχηθμό. Τα σαγόνια σπάζουν και έξαρθρώνονται. 'Η δύναμι του θηρίου παραλύει κι' ο Τάργκα σκύβοντας αρπάζει το μαχαίρι του και το βυθίζει στην καρδιά του ζώου, που μένει ακίνητο...

Σε λίγες στιγμές κρατά στην άγκαλιά του τη Μαλόα, που μόλις έχει συνέλθει από τη λαχτάρα που δοκίμασε...

***

Σε λίγο γυρίζει κι' ο 'Ατσίδας με τον Σάμπα. 'Ο 'Ατσίδας έχει κάνει αρκετή προμήθεια από άγριοπέπονα κι' όλοι κάθονται να φάνε, γιατί

ὁ δρόμος κι' ἡ κούραση τοὺς ἔχουν ἀνοίξει τὴν ὄρεξι.

— Ὄταν τελειώνουν, πρῶτος σηκώνεται ὁ Τάργκα.

— Ἐγὼ θὰ μπῶ στὸ χωριὸ τῶν Λόλο, λέει. Τὸ ἴδιο θὰ κάνετε καὶ σεῖς, ἀλλὰ ἕνας-ἕνας καὶ χωρὶς νὰ σᾶς πάρη κανεὶς εἶδησι. Θὰ κρυφτῆτε στοὺς γύρω θάμνους καὶ θὰ περιμένετε.

— Ἔτσι πρῶτος ξεκινᾷ ὁ Τάργκα. Λίγη ὥρα ἀργότερα βρίσκεται μέσα στὴν καλύβα τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Λόλο. Ὁ ἀρχηγός, ὁ Μουσούνγκου, διηγεῖται στὸν Τάργκα τί συνέβη.

Τὴν ἴδια στιγμή ἀκούγεται θόρυβος. Ἕνας Λόλο πολεμιστῆς μπαίνει μέσα στὴν καλύβα τοῦ ἀρχηγοῦ.

— Μπουάνα, λέει, ἕνας Κίντου ἦρθε ἀπεσταλμένος τοῦ Κιπάνγκα Μπουάνα, τοῦ Κυρίου τῶν Ἀετῶν...

Ὁ Τάργκα ἐπεμβαίνει πρὶν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Λόλο ἀπαντήση:

— Πές του νὰ ἔρθη ἐδῶ!, λέει.

Σὲ λίγο ἕνας μαῦρος Κίντου μπαίνει στὴν καλύβα.

— Τί θέλεις; ρωτᾷ ὁ Μουσούνγκου.

— Ὁ ἀρχηγός μου, ὁ Καλούγκα, ὁ Κύριος τῶν Ἀετῶν, ρωτᾷ τὸν ἀρχηγὸ τῶν Λόλο: Δέχεται νὰ ὑπακούσῃ στὶς διαταγές του;

Πρὶν ἀπαντήσῃ ὁ Μουσούνγκου, μιλά ὁ Τάργκα:

— Πές στὸν ἀρχηγό σου, λέει στὸν Κίντου, ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῶν Λόλο ὑπακούει μόνο στὶς διαταγές τοῦ Τάργκα,

τοῦ Κυρίαρχου τῆς Ζούγκλας. Κι' ἂν ὁ Καλούγκα θέλῃ, πές του ὅτι ὁ Τάργκα τὸν περιμένει ὅπου καὶ ὅποτε θέλει.. Πήγαινε!

Ὁ Κίντου στέκεται ἀπαθής.

— Ὁ ἀρχηγός μου, λέει, σᾶς κάνει γνωστὸ ὅτι θὰ κάψῃ ὅλο τὸ χωριό, στὴν περίπτωση ποὺ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Λόλο θ' ἀρνηθῇ. Καὶ πρῶτα, γιὰ δείγμα, θὰ κάψῃ τὴν καλύβα τοῦ Μουσούνγκου.

Καὶ λέγοντας αὐτὸ βγαίνει ἀπ' τὴν καλύβα, σηκώνοντας τὸ χέρι του σὰν εἶδος χαιρετισμοῦ.

Φαίνεται ὅμως πῶς αὐτὸ εἶναι σύνθημα γιὰτὶ σὲ λίγα δευτερόλεπτα συμβαίνει κάτι παράξενο καὶ καταπληκτικό: Ἡ καλύβα τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Λόλο, μέσα στὴν ὁποία βρισκόταν ὁ ἴδιος μὲ τὸν Τάργκα, ἀρπάζει φωτιά!

Μόλις προλαβαίνουν ὁ Μουσούνγκου κι' ὁ Τάργκα νὰ πεταχτοῦν ἔξω γιὰ νὰ μὴν καοῦν ζωντανοί. Ἡ καλύβα καίγεται σὰν πυροτέχνημα. Οἱ ἄλλοι Λόλο ἔχουν μαζευτῆ καὶ ξερριζώνουν τοὺς γύρω θάμνους γιὰ νὰ μὴν ἐπεκταθῇ ἡ πυρκαϊά.

Ὁ Τάργκα κυττάζει γύρω γιὰ νὰ ἰδῇ τὸν Κίντου. Μὰ αὐτὸς ἔχει ἐξαφανισθῇ...

***

Ξαφνικὰ ἀκούγονται φωνές, οὐρλιαχτά. Καὶ σὲ λίγο φαίνεται ὁ Ἀτσίδας ποὺ κρατᾷ στὸ ἕνα χέρι ἕνα μαστίγιο ἀπὸ κληματίδες καὶ μὲ τ' ἄλλο χέρι τὸν Κίντου, τὸν ὁποῖο μαστιγώνει ἀλύπητα.

— Έτούτος Καλούγκα στέλνει - στέλνει, λέει ο Άτσιδας. Λοιπόν, πρέπει πάρει πάρει κάτι για κόπο ντικό του! Νά!

Καὶ κατεβάζει μερικὲς μετὰ μαστίγιο στὰ πισινὰ τοῦ Κίντου, ποὺ οὐρλιάζει πηδώντας σὰν νὰ πατάη σὲ κάρβουνα.

— Ἔ, Ἄτσιδα!, φωνάζει ὁ Τάργκα, ποὺ δύσκολα κρατάει τὰ γέλια βλέποντας τὸ κωμικὸ θέαμα.

Ὁ Ἄτσιδας γυρίζει νὰ δῆ τὸν Τάργκα καὶ χαλαρώνει τὸ σφίξιμο τοῦ μαύρου. Αὐτὴ τὴν εὐκαιρία ἐπωφελεῖται κι' αὐτὸς κι' ἐξαφανίζεται ξεγλυ

Ἐνας ἀπαίσιος γορίλλας ἐτοιμάζεται νὰ ριχτῆ ἐναντίον της!

στρώντας μέσα ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Ἄτσιδα!

Ὁ Ἄτσιδας δὲ φαίνεται ν' ὀνησυχῆ γιὰ τὴν δραπέτευσι τοῦ μαύρου. Τοῦ ἔχει δώσει, ἄλλωστε, ἀρκετὲς ὥστε νὰ εἶναι ἱκανοποιημένος. Πλησιάζει τὸν Τάργκα.

— Ἐμένα θέλει ντίνει αὐτὸ κι' ἄλλος ξυλιές, λέει στὸν Τάργκα, ἀλλὰ μιλάει κύριος Τάργκα, ἐμένα κυττάζει ἐντῶ, Κίντου φεύγει...

— Δὲ θὰ πάη καὶ πολὺ μακριά, λέει ὁ Τάργκα. Μείνε ἐδῶ, Ἄτσιδα, καὶ θὰ γυρίσω.

Καὶ λέγοντας αὐτὰ, τρέχει πρὸς τὸ μέρος, ἀπὸ τὸ ὁποῖο εἶχε ἐξαφανισθῆ ὁ Κίντου. Γιατὶ εἶναι βέβαιος ὅτι ὁ μαῦρος θὰ πῆγαινε ὅπωςδήποτε ν' ἀναφέρῃ στὸν Καλούγκα τί ἀκριβῶς συνέβη...

ΚΕΦ. 3. Ὁπου ὁ Τάργκα βρίσκεται ἀντιμέτωπος μπροστὰ σ' ἓνα μυστήριο!

Ακολουθώντας τὰ ἴχνη τοῦ μαύρου, ποὺ εἶναι ἀρκετὰ εὐδιάκριτα, ὁ Τάργκα προχωρεῖ σκυφτός. Εἶναι βέβαιος ὅτι θὰ συναντήσῃ τὸν Καλούγκα.

Ξαφνικά, ἀπὸ ἓνα δέντρο πέφτουν δυὸ μαῦροι Κίντου ἐπάνω του. Ὁ Τάργκα τινάζεται καὶ μὲ μιὰ γερὴ γροθιά στέλνει τὸν ἓνα τρία μέτρα μακριά. Ἐτοιμάζεται νὰ χτυπήσῃ τὸν ἄλλον, ὅταν ἓνα παράξενο, φοβερὸ στῆ θέα τέρας, πέφτει ἐπάνω του.

Εἶναι ἓνα εἶδος πελώριου γορίλλα, μὲ τεράστια σουβλερὰ χέρια. Ἡ θέα του μόνο

πρ
γκυ. Ο Τάρ-
ρας αύ. γιά τὸ τέ-
«γκούρου» τὸ
λένε οἱ ἰθαγενεῖς — μὰ δὲν
τὸ ἔχει ποτέ του συναντή-
σει.

Καὶ νὰ τώρα πού βρίσκε-
ται μπροστά του. Καὶ τὸ πα-
ράδοξο εἶναι ὅτι ἐπιτίθεται
στὸν Τάργκα κι' ὄχι στοὺς
δυὸ Κίντου. Σίγουρα κι' αὐτὸ
εἶναι στὴν ὑποταγὴ τοῦ Κα-
λούγκα!

Ὁ Τάργκα θὰ μπορούσε
νὰ σπάσῃ τὰ κεφάλια καὶ
τῶν δυὸ Κίντου, θὰ μπορού-
σε ἀκόμα νὰ σκοτώσῃ μὲ μιὰ
καλὴ μαχαιριὰ καὶ τὸ τέρας
αὐτό. Μὰ ὁ «γκούρου», πέ-
φτοντας ἀναπάντεχα, τὸν εἶχε
περιβάλλει μὲ τὰ δυὸ τερά-
στια μπράτσα του καὶ τοῦ εἶ-
χε καταστήσει ἀδύνατη κάθε
κίνησι.

Ὁ ἓνας Κίντου, αὐτὸς πού
ἔφαγε τὴ γροθιά, ἔχει κιόλας
σηκωθῆ. Μαζὶ μὲ τὸν ἄλλον
κόβουν μερικὲς κληματίδες
καὶ δένουν γερὰ τὸν Τάργκα,
πού τὸν κρατᾷ πάντα σφι-
χτὰ στὰ τρομερὰ του χέρια ὁ
γκούρου.

Ὑστερα πιάνοντάς τον ἀ-
πὸ τὰ χέρια κι' ἀπὸ τὰ πόδια
ξεκινοῦν γιὰ τὸ μέρος πού ἐ-
πρόκειτο νὰ πάνε.

Ἐνα τέταρτο ἀργότερα
βρίσκονται σ' ἓνα ξέφωτο, στὴ
μέση τοῦ ὁποίου ὑπάρχει μιὰ
καλύβα. Γύρω ἀπ' αὐτὴν εἶ-
ναι μαζεμένοι καμμιά εἰκοσα-
ριά Κίντου καὶ περιμένουν

Μόλις βλέπουν τοὺς δυὸ δι-
κούς τους ν' ἀρχωνται, πετά-
γονται ὄρθιοι καὶ βγάζουν ἀ-

Τὸ χέρι τοῦ Ἀτσίδα κατεβαίνει
μὲ δύναμι!

λαλαγμοὺς χαρᾶς. Ἔχουν δὴ
τὸν αἰχμάλωτο!

Δυὸ ἀπ' αὐτοὺς τρέχουν νὰ
τοὺς βοηθήσουν. Καὶ πιάνον-
τας τὸν Τάργκα τὸν τραβοῦν
πιὸ κάτω, στὴ ρίζα ἑνὸς δέν-
τρου. Ἐκεῖ ἔρχονται καὶ οἱ
ἄλλοι κι' ἀρπάζοντας τὸ ἀ-
τρόμητο Ἑλληνόπουλο, τὸ ση-
κώνουν ψηλὰ στὰ χέρια. Ἐ-
νας Κίντου ἀνεβαίνει γρήγο-
ρα στὸ χαμηλότερο κλαδὶ καὶ
δένει τὰ χέρια τοῦ Τάργκα
σφιχτὰ ἐκεῖ, σὲ τρόπο πού
μόλις τὰ νύχια τῶν ποδιῶν
του νὰ ἀκουμποῦν στὴ γῆ.

— Μὴ σὲ νοιάζει, ἀκούγε-
ται μιὰ φωνή, πού ὁ Τάργκα

ωρίζει άμέσως, και
 ινης έτσι πολύ. Θα
 να σε άπαλλάξω
 από τὰ βάσανα τού-
 τής ζωής.

Είναι ο Καλούγκα! Ο Τάρ-
 γκα τον κυττάζει χωρίς να μι-
 λάει. Καθώς τον βλέπει έτσι,
 στο μυαλό του περνά σαν ά-
 στραπή μιὰ ιδέα. Το τέρας
 αυτό μιλάει ιταλικά και προ-
 στατεύεται από ένα φολιδιω-
 τὸ σκληρὸ περίβλημα, πού ὄ-
 χι μόνο τον κάνει τρομερὸ στὴ
 θέα, μὰ καὶ ἄτρωτο. Καὶ ὅ-
 μως αὐτὸς πρέπει νὰ εἶναι ἄν-
 θρωπος, σαν ὅλους καὶ νὰ ἔ-
 χη κάποιο τρωτὸ σημεῖο.

Σὲ λίγο, ὄχι μόνο ὁ Κα-
 λούγκα, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι
 Κίντου ἔξαφανίζονται, ἀφήνον-
 τὰς τον ἔτσι μόνο, δεμένο.
 Πού νὰ πῆγαν ἄρα γε;

Δὲν προλαβαίνει νὰ ὀλοκλη-
 ρώση τὴ σκέψι του, ὅταν βγά-
 ζη μιὰ τρομερὴ κραυγὴ πό-
 νου! Μιὰ τρομερὴ φλόγα, ἄ-
 γνωστο ἀπὸ πού, νοιώθει νὰ
 τοῦ καίη τὸ στήθος. Εἶναι κά-
 τι τρομερό, πού μ' ὅλη του τὴ
 γενναιότητα ὁ ἀτρόμητος Ἕλ-
 ληνας φοβάται. Γιατὶ φαίνε-
 ται κάτι σαν ὑπερφυσικό.

Ἡ τρομερὴ φλόγα καίει,
 εἶναι ἀβάσταχτη. Τέτοια θὰ
 ἦταν αὐτὴ πού ἔκαψε ἕνα Λό-
 λο στὸ χωριὸ τοῦ Μουσούν-
 γκου.

Καὶ ξαφνικὰ συμβαίνει κά-
 τι πού ἀπαλλάσσει τὸ ἀτρό-
 μητο παλληκάρι ἀπὸ τὸ φρι-
 χτὸ μαρτύριο καὶ τὸ βέβαιο
 θάνατο.

Ἕνας ἔλέφαντας προβάλ-
 λει μέσα ἀπὸ τὰ δέντρα. Κα-
 θὼς ὅμως περνᾶ μπροστὰ ἀπὸ

τὸν Τάι
 φλογερὲς
 πάνω στὸ π... Ἕνα
 τρομερὸ μουγγριτο ἀκούγε-
 ται κι' ὁ ἔλέφαντας, τρελλὸς
 ἀπὸ τὸν πόνο, ἄρπάζει μὲ τὴν
 προβοσκίδα του τὴν ἄκρη τοῦ
 κλαδιοῦ πού ἦταν δεμένος ὁ
 Τάργκα καὶ τὴν σπάζει. Ὑ-
 στερα πιάνοντας πάλι μὲ τὴν
 προβοσκίδα του, ἀπὸ τὴ μέ-
 ση τὸν Τάργκα, τρέχει καὶ ἔ-
 ξαφανίζεται μέσα στὴ ζούγ-
 κλα.

Προχωρεῖ ἔτσι ἄρκετὰ καὶ
 στέκει. Τινάζει μὲ δύναμι τὸν
 Τάργκα μακρὰ κι' ἔξαφανί-
 ζεται πίσω ἀπ' τὰ δέντρα.

Στέκεται τυχερὸς ὁ Τάρ-
 γκα, γιατί καθὼς ὁ ἔλέφαν-
 τας τὸν πετάει μὲ δύναμι, πέ-
 φτει μέσα στοὺς πυκνοὺς θά-
 μνους. Εὐτυχῶς μπροστὰ του
 δὲν ἔχει βρεθῆ κανένα δέν-
 τρο, γιατί θὰ τσακιζόταν
 στὸν κορμό του.

Ἀνασηκώνεται λίγο καὶ
 τρίβει τὸ στήθος του. Στὸ
 σημεῖο πού ἔχει καῖ, ὑπάρ-
 χει μιὰ κόκκινη βούλα καὶ μιὰ
 μεγάλη φούσκα ἀπὸ τὸ κάψι-
 μο.

Τὸ μυστήριο αὐτὸ τὸν κά-
 νει σκεπτικό. Ὁ Καλούγκα
 δὲν μεταχειριζόταν πιά τοὺς
 ἀετοὺς του — φαίνεται πῶς,
 ὕστερα ἀπὸ τὴ θραῦσι πού
 τοὺς εἶχαν κάνει οἱ τέσσερις
 φίλοι, θὰ εἶχαν μείνει ἐλάχι-
 στοὶ καὶ θὰ τοῦ εἶχαν φύγει
 καὶ ἐκεῖνοι —, μὰ πιὸ σατα-
 νικὰ μέσα. Πῶς μπορούσε νὰ
 διευθύνῃ ἀόρατος αὐτὲς τὶς
 φλογερὲς ἀκτίνες καὶ πῶς τὶς
 παρήγαγε;

Αὐτὸ τὸ μυστήριο, σκέφτε-

ται ό Τάργκα, πρέπει νά τó έξιχνιάση. Γι' αυτό σηκώνεται. Δέν ἔχει σκοπό νά γυρίση άμέσως στό χωριό τών Λόλο. Ξέρει πώς οί δικοί του εἶναι άσφαλισμένοι ἔχοντας γύρω τους τούς Λόλο. Τώρα πού βρήκε τó κρησφύγετο τοῦ Καλούγκα, δέν εἶναι διατεθειμένος νά φύγη χωρίς νά έκδικηθῆ, χωρίς ν' άπαλλάξη τῆ ζούγκλα άπό τά φοβερά νύχια αὐτοῦ τοῦ προσωποποιημένου σατανά...

***

Σηκώνεται καί ξεκινά πάλι γιά τó μέρος πού συναντήθηκε μέ τόν Καλούγκα. Πλησιάζει άθόρυβα. Τó μέρος τώρα εἶναι ἔρημο. Φαίνεται πώς ἔφυγαν ὅλοι.

Κρυμμένος σέ μερικούς θάθνους ό Τάργκα περιμένει. Θάχε περάσει κανένα τέταρτο, ὅταν φαίνονται δυό μαύροι Κίντου. Φαίνεται πώς εἶναι οί μόνοι πού άπόμειναν ἐκεῖ, ἴσως γιά νά φυλάνε. Πλησιάζουν πρὸς τó μέρος τοῦ Τάργκα κουβεντιάζοντας. 'Ο 'Ελληνας, πού ξέρει τῆ γλώσσα τους, τούς παρακολουθεῖ.

— Δέν ξέρω τί καθόμαστε ἐδῶ, λέει ό ἕνας άπ' τούς δυό. Αὐτός ό λευκός θάναί νεκρός πιά. 'Ο ἔλέφαντας μάς χάλασε τῆ δουλειά, μὰ δέν θά τοῦ τῆ χάρισε καί τοῦ λευκοῦ. Θά τόν τσάκισε μέ τῆν προβοσκίδα του.

— 'Υστερα εἶναι κι' αὐτῆ ἡ κοπέλλα, ἡ συντρόφισσά του, άπαντάει ό ἄλλος. 'Εχει μαζί κι' ἕναν μ' ἕνα χαλκά στή μύτη. Μὰ αὐτῆ τῆν ὥρα ἡ κοπέλλα θάναί στα χέρια τοῦ

Καλούγκα. Χμ! Θά καλοπεράση...

'Ο ἄλλος βάζει τά γέλια.

— 'Αμ' ἐκείνον μέ τόν χαλκά στή μύτη; 'Από τόν χαλκά θά τόν κρεμάση σ' ἕνα δέντρο ὁ...

Δέν προλαβαίνει ὅμως νά τελειώσει, γιάτι δέχεται μιὰ φοβερῆ γροθιά στόν κρόταφο άπό τόν Τάργκα, πού ἔχει τιναχτῆ ὄρθιος καί ἔχει ὀρμήσει ἔναντίον τών δυό μαύρων.

'Η δύναμι τῆς γροθιάς εἶναι τόσο τρομερή, ὥστε τó κεφάλι τοῦ πρώτου χτυπᾶ μέ σφοδρότητα στό κεφάλι τοῦ δεύτερου μ' ἕνα «βίνγκ». Δέ χρειάζεται δεύτερη, γιάτι οί δυό Κίντου πέφτουν φαρδειά-πλατειά στό ἔδαφος καί μένουν άκίνητοι.

'Ο Τάργκα οὔτε γυρίζει νά τούς δῆ. 'Η σκέψι του εἶναι στή Μαλόα. Αὐτά πού ἄκουσε άπό τούς δυό μαύρους τόν άναστάτωσαν. 'Ο Καλούγκα πάει πρὸς συνάντησι τῆς Μαλόα, πράγμα πού σημαίνει άμεσο κίνδυνο γιά τῆν ὀμορφη κοπέλλα.

Ξεκινά τρέχοντας γιά νά γυρίση στό μέρος ὅπου βρίσκεται ἡ Μαλόα.

Τρέχει, τρέχει γρήγορα. Πλησιάζει στό χωριό τών Λόλο, στό μέρος πού ἔχει αφήσει τῆ Μαλόα. Καί πλησιάζοντας βλέπει ἕνα φοβερό θέαμα.

'Η Μαλόα εἶναι ὄρθια καί άπέναντί της ἕνα λιοντάρι ἔτοιμο νά ἐπιτεθῆ. Πίσω άκριβῶς άπό τῆ Μαλόα ἕνας μαύρος Κίντου ἔχει τεντωμένο τó δόρυ του κι' ἡ αἰχμή του άγ-

γίζει τὴ ράχη τῆς κοπέλλας. Ἔτσι εἶναι ἀδύνατο νὰ ὑποχωρήσῃ! Τῆς ἔχουν πάρει τὸ μαχαίρι κι' εἶναι ἄοπλη.

Ὁ Τάργκα καταλαβαίνει ὅτι πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ κεραυνοβόλα. Θὰ μπορούσε νὰ πετάξῃ τὸ μαχαίρι του στὸν μαῦρο. Κι' ὁ Τάργκα στὸ σημάδι μὲ τὸ μαχαίρι εἶναι φοβερός. Μὰ ἔτσι θάνατι κι' αὐτός ἄοπλος ἀπέναντι στὸ λιοντάρι.

Τὸ μάτι του παίρνει ξαφνικὰ χάμω ἓνα ξερὸ χοντρὸ ξύλο. Χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸ, τὸ ἀρπάζει καὶ τὸ πετάει μὲ ἀπίστευτη δύναμι πρὸς τὸ μέρος τοῦ μαύρου ποὺ ἀπειλεῖ μὲ τὸ δόρυ στὴ ράχη τῆς Μαλόα.

Ἐνας ξερὸς κρότος ἀκούγεται. Ὁ μαῦρος ποὺ δέχεται τὸ ξύλο ἀκριβῶς στὴ βάση τοῦ κρανίου πέφτει κάτω χωρὶς νὰ βγάλῃ οὔτε στεναγμό.

Τὴν ἴδια στιγμή ὁρμᾷ τὸ λιοντάρι. Μὰ ἡ Μαλόα εὐκίνητη σὰν αἴλουρος, πηδᾷ πλάγια. Τὸ λιοντάρι πέφτει στὸ κενό. Γυρίζει μὲ λύσσα πίσω στὴν Μαλόα. Μὰ τώρα ἔχει φτάσει ὁ Τάργκα. Ὁ κίνδυνος τῆς ἀγαπημένης του δεκαπλασιάζει τὶς δυνάμεις του.

Μὲ μιὰν μαχαιριά ξεκοιλιάζει κυριολεκτικὰ τὸ λιοντάρι. Ἡ Μαλόα ποὺ βλέπει τὸν ἀγαπημένο της, ἐνῶ ταυτόχρονα καταλαβαίνει ὅτι ξέφυγε τὸν κίνδυνο, βγάζει φωνὴ χαρᾶς.

— Ὁ Ἀτσιδάς; ρωτᾷ ὁ Τάργκα. Ὁ Σάμπα; Ποῦ εἶναι;

— Δὲν ξέρω, ἀπαντᾷ ἡ Μαλόα. Τοὺς ἔχασα. Κάπου ἐδῶ γύρω γύριζαν, μὰ ὅταν φώναξα δὲν ἀπάντησαν. Δὲν ξέρω τί ἔγιναν.

Ξαφνικὰ βάζει μιὰ φωνὴ τρόμου. Ὁ Τάργκα γυρίζει ἀπότομα.

Πίσω του βλέπει νὰ πλησιάσῃ ὁ Καλούγκα!

Μὲ λύσσα ὁ Τάργκα ὁρμᾷ ἐναντίον του. Κι' οἱ δυὸ κυλιούνται στὸ ἔδαφος, ἀποφασισμένοι ὁ ἓνας νὰ ἐξοντώσῃ τὸν ἄλλον.

***

Τί ἔχει ἀπογίνει στὸ μεταξύ ὁ Ἀτσιδάς;

Ὁ νέγρος εἶχε ἀνακαλύψει μερικὲς καρύδες καὶ φωνάζοντας τὸν Σάμπα, τοῦ τὶς ἔδειξε. Ὁ μικρόσωμος μαῦρος ἦταν ἔτοιμος νὰ ἀνέβῃ στὸ δέντρο, ὅταν κι' αὐτὸς κι' ὁ Ἀτσιδάς δέχτηκαν τὴν ἐπίθεσιν μερικῶν Κίντου.

Βέβαια, μερικοὶ Κίντου ἦταν μιὰ... μπουκιὰ γιὰ τὸν Ἀτσιδά. Καὶ πράγματι, εἶχε σπάσει τρία κεφάλια, ὅταν ὁ Σάμπα, ποὺ εἶχε δεχτῆ μιὰ γερὴ κλωτσιὰ στὸ κεφάλι, κυλίστηκε κάτω. Μὲ λύσσα ὁ Ἀτσιδάς θέλησε νὰ ἐκδικηθῇ τὸ χτύπημα τοῦ νάνου φίλου του. Μὰ ξαφνικὰ νοιώθει μιὰ τρομερὴ δύναμι νὰ τοῦ τυλίγῃ τὰ χέρια καὶ νὰ τὸν κρατᾷ ἀκίνητο.

Δαγκάνοντας τὸ χαλκᾶ του ὁ Ἀτσιδάς, γυρίζει καὶ κυττάζει νὰ δῆ τί εἶναι αὐτὸ ποὺ τὸν κρατᾷ. Βλέπει ξαφνικὰ τὸ φοβερὸ γορίλλα - τέρας τῆς ζούγκλας, τὸν γκούρου!

Δὲν εἶχε ξαναδῆ τέτοιο

πραγμα ὁ Ἄτσίδας, μὰ ἔχει ἀκούσει γι' αὐτό. Καταλαβαίνει ὅτι μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ τέρας κάθε δύναμι εἶναι ἀνίσχυρη.

Στὸ μεταξύ, οἱ τρεῖς ὑπόλοιποι Κίντου ἔχουν πιάσει καὶ δέσει τὸν Σάμπα. Τὸν κουβαλοῦν στοὺς ὤμους τους εἰς δύο, ἐνῶ ὁ ἕνας φέρνει κληματαίδες καὶ δένει τὸν Ἄτσίδα, πὺ δὲν μπορεῖ νὰ κινηθῆ.

Λίγες στιγμὲς ἀργότερα, δεμένοι κι' δύο, ρίχνονται σὲ μιὰ ξεμοναχιασμένοι καλύβα, σ' ἀρκετὴ ἀπόστασι ἀπὸ τὸ χωριὸ τῶν Λόλο, πὺ δὲν ἔχουν ἀντιληφθῆ τίποτα ἀπ' ὅσα γίνονται.

Ὁ Ἄτσίδας κάνει διαρκῶς «γρρρ!, γρρρ!» ἀπὸ τὸ θυμὸ του καὶ δαγκάνει ὀλοένα τὸν χαλκᾶ του. Ξαφνικὰ τοῦρχεται μιὰ ἰδέα. Κάνει νόημα στὰν Σάμπα, πὺ εἶναι πιὸ πέρα δεμένος πισθάγκωνα.

— Μικρόβιος, τοῦ λέει, ἔλα κοντὰ - κοντὰ. Ἐσένα πιάνει μὲ δόντια κόβει - κόβει σκοινὶς ἔμένα. Ἐμένα ὕστερα κόβει - κόβει ἔσένα.

Ὁ Σάμπα καταλαβαίνει. Κάνει κᾶνα-δὺο τοῦμπες σὰν βαρελάκι καὶ πλησιάζοντας ἀρχίζει νὰ κόβη μὲ τὰ δόντια τὶς κληματαίδες μὲ τὶς ὁποῖες εἶναι δεμένος ὁ Ἄτσίδας.

Ἡ δουλειὰ αὐτὴ δὲ βάστηξε παραπάνω ἀπὸ δέκα λεπτά. Ἐλεύθερος πιά ὁ Ἄτσίδας, λύνει τὸν Σάμπα, πὺ ἔχει ἀκόμα περασμένη στὸν ὄμο του τὴ φαρέτρα καὶ τὸ τόξο του, γιὰτὶ οἱ Κίντου δὲν τοῦ τὰ εἶχαν πάρει. Ὁ

Ἄτσίδας βγάζει ἀπὸ τὴ μέση του τὸ φυσοκάλαμό του.

Κι' οἱ δὺο πλησιάζουν στὴν πόρτα τῆς καλύβας. Μὰ μπροστὰ στὴν πόρτα ἔχει κυλιστῆ ἕνας πελώριος κορμὸς δέντρου. Πίσω ἀπ' αὐτὸν κάθονται δὺο Κίντου καὶ φυλᾶνε.

Ὁ Ἄτσίδας κυττάζει γύρω του. Σὲ μιὰ γωνιὰ βρίσκει ἕνα τσεκούρι. Ἡ καλύβα εἶναι ἀπὸ χῶμα καὶ καλάμια. Σκέφτεται ν' ἀνοίξη μιὰ τρύπα στὸ πίσω μέρος τῆς καλύβας, πὺ εἶναι καὶ ἀφύλαχτο. Ἔτσι μὲ τὸ τσεκούρι ἀρχίζει ἀθόρυβα νὰ γκρεμίζει τὸ πίσω μέρος. Οἱ δὺο Κίντου, ἡσυχιοι, γιὰτὶ οἱ αἰχμάλωτοὶ τους δὲν μποροῦν νὰ τὸ σκάσουν, μιὰ κι' εἶναι δεμένοι, φαίνεται πὺ ἔχουν ἀποκοιμηθῆ.

Σὲ λίγο μιὰ μεγάλη τρύπα ἔχει ἀνοιχτῆ στὸν τοῖχο, ἀπὸ τὴν ὁποῖα μπορεῖ νὰ περάσῃ ὁ Ἄτσίδας. Φυσικὰ γιὰ τὸ Σάμπα δὲ γίνεται λόγος, γιὰτὶ αὐτὸς θὰ μπορούσε νὰ περάσῃ κι' ἀπὸ μικρότερη ἀκόμα.

Ἀθόρυβα οἱ δὺο φίλοι βγαίνουν ἔξω, ἀπὸ τὸ πίσω μέρος τῆς καλύβας. Ἡσυχία ἀπόλυτη ἐπικρατεῖ. Κανεὶς δὲ φαίνεται.

Ὁ Ἄτσίδας βγάζει τὸ φυσοκάλαμό του καὶ ἔρχεται σιγὰ - σιγὰ πρὸς τὸ μέρος τῆς πόρτας. Οἱ δὺο μαῦροι πὺ φυλᾶνε, ἔχουν ἀποκοιμηθῆ. Φέρνει τὸ καλάμι στὸ στόμα του καὶ σημαδεύει. Τὸ βέλος βρίσκει τὸν ἕνα μαῦρο στὴν καρδιά. Μόλις τινάζεται μιὰ-δὺο φορὲς καὶ μένει ἀκίνητος.

Ἀπὸ τὸ τίναγμα ὅμως αὐ-

τὸ ξυπνᾶ ὁ ἄλλος. Βλέποντας ξαφνικὰ αὐτοὺς ποὺ εἶχε αἰχμαλώτους καὶ δεμένους, νὰ στέκωνται ὄρθιοι μπροστά του, ἐλεύθεροι, κάνει ν' ἀρπάξη τὸ δόρυ του. Μὰ ὁ Ἀτσίδας τὸν ἀρπάζει ἀπὸ τὰ μαλλιά.

— Ποῦ εἶναι Καλούγκας; ρωτᾷ δαγκάνοντας τὸ χαλκᾶ του.

— Δὲν ξέρω, ἀπαντᾷ ὁ μαῦρος φοβισμένος.

— Ἔλα ἐντῶ, Μικρόβιος, λέει στὸν Σάμπα ὁ Ἀτσίδας. Ἐσὺ σκοτώνει αὐτὸ μὲ ντηλητήριο βέλος ἅμα ὄκι τέλει μιλάη...

Ὁ Σάμπα ἐτοιμάζει τὸ τόξο του. Ὁ μαῦρος τρομοκρατεῖται.

— Σταθῆτε!, φωνάζει.

— Ἐσένα μιλάει: Ποῦ πάει Καλούγκας;

— Στὸ χωριὸ τῶν Λόλο, νὰ βρῆ τὴν ξανθειὰ κοπέλλα.

— Μόνο του πάει;

— Ἐχει μερικοὺς δικούς μας καὶ τσν γκούρου μαζί.

Τὸν γκούρου! Ὁ Ἀτσίδας καταλαβαίνει τὸν κίνδυνο.

— Γιὰ νὰ μὴ μιλάη ἐσένα, πᾶρε!, λέει στὸν μαῦρο καὶ τοῦ καταφέρνει μιὰ γερὴ γροθιά.

Ὁ Κίντου πέφτει χάμω καὶ μένει ἀκίνητος.

— Πέθανε; ρωτᾷ ὁ Σάμπα.

— Ὁχι, Μικρόβιος. Μὰ τέλει ὦρες - ὦρες συνέρθει. Γιᾶμε γκρήγορος! Κύριος Μαλόα, κύριος Τάργκα κίντυνε βρίσκειται!

ΚΕΦ. 4. Ὅπου ὁ Τάργκα ἀνακαλύπτει τὸ μυστικὸ τοῦ Καλούγκα.

Ο Καλούγκα μὲ τὸν Τάργκα κυλιοῦνται ἀκόμα στὸ ἔδαφος σὲ μιὰ ἀπεγνωσμένη πάλη. Ἡ Μαλόα θέλει νὰ βοηθήσῃ, μὰ δὲν μπορεῖ. Τὸ φολιδωτὸ δέρμα τοῦ Καλούγκα εἶναι ἀδιαπέραστο ἀπὸ μαχαίρι. Θέλει νὰ τὸν χτυπήσῃ μ' ἓνα ξύλο, μὰ φοβᾶται μὴν χτυπήσῃ τὸν Τάργκα ἔτσι ὅπως κυλιοῦνται κι' οἱ δυό.

Ἡ Μαλόα παρακολουθεῖ μὲ ἀγωνία τὴν πάλη, ὅταν πίσω της ἐμφανίζεται ἓνα τέρας ἀληθινό. Εἶναι ὁ μεγαλόσωμος γκούρου, ἔτριμος νὰ πιάσῃ τὴν κοπέλλα στὴ φοβερὴ του περίπτωξι.

Καθὼς ὅμως ὁ γκούρου ἀπλώνει πίσω της τὰ δυὸ τεράστια μπράτσα του, λίγο πιὸ πίσω φαίνεται ὁ Ἀτσίδας μὲ τὸν Σάμπα. Τὸ τερατόμορφο θηρίο δὲν τοὺς ἔχει πάρει εἶδησι. Ὁ Ἀτσίδας κάνει νόημα τοῦ Σάμπα. Κι' οἱ δυὸ μαζί, ὁ ἓνας μὲ τὸ φυσοκάλαμο κι' ὁ ἄλλος μὲ τὰ δηλητηριασμένα βέλη του ρίχνουν ἐπάνω στὸ θηρίο. Τὸ βέλος τοῦ Σάμπα τὸν βρίσκει στὴ ράχη, ἐνῶ τὸ βέλος τοῦ Ἀτσίδα τὸν πετυχαίνει στὸ λαιμό.

Ἐνα τρομερὸ μουγγρητὸ ἀκούγεται ἀπὸ τὸ λαρύγγι τοῦ γκούρου, ἐνῶ τὴν ἴδια στιγμή ἓνα κῦμα αἵματος πλημμυρίζει τὸ λαιμό του. Τὸ θηρίο πέφτει σὰν κεραυνοβολημένο στὸ ἔδαφος.

Ἡ Μαλόα, πού ἀκούει τὸ μουγγρητό, στρέφει ἀπότομα καὶ βγάζει μιὰ κραυγὴ τρόμου. Ἀκούγοντας τὴν κραυγὴ αὐτὴ ὁ Τάργκα, χαλαρώνει γιὰ μιὰ στιγμή τὸ σφίξιμο τοῦ Καλούγκα καὶ κυττάζει πίσω του.

Αὐτὸ ζητᾶ κι' ὁ Καλούγκα. Μόλις νοιώθει τὴ χαλάρωσι τοῦ σφιξίματος, τινάζεται, γλυστρᾷ σὰν φίδι κι' ἐξαφανίζεται μέσα στὴν πυκνὴ βλάστησι.

Ὁ Τάργκα στὸ μεταξὺ τρέχει πρὸς τὴ Μαλόα γιὰ νὰ δῆ μήπως ἔπαθε τίποτα. Τὴν ἴδια στιγμή βλέπει τὸν Ἀτσίδα καὶ τὸν Σάμπα. Βεβαιώνεται πὼς ἡ Μαλόα δὲν ἔχει τίποτα καὶ γυρίζει νὰ δῆ τὸν Καλούγκα. Μὰ ὁ Καλούγκα ἔχει ἐξαφανισθῆ.

Μιὰ κραυγὴ ὀργῆς βγαίνει ἀπὸ τὸ στήθος του. Ὁχι! Αὐτὴ τὴ φορά ὁ Καλούγκα δὲν θὰ τοῦ φύγη! Δὲν θὰ γλυτώσῃ, ἔστω κι' ἂν τὸν προστατεύουν ὅλοι οἱ δαίμονες τῆς κολάσεως.

— Φεύγει Καλούγκας; ρωτᾷ ὁ Ἀτσίδας.

— Ἐφυγε. Μά, καὶ στὴν ἄκρη τῆς γῆς νὰ πάη, δὲν θὰ μοῦ γλυτώσῃ, λέει ὁ Τάργκα Ἐλάτε ὅλοι μαζί μου!

Ὁρμοῦν ὅλοι, ἀκολουθώντας τὸν ἀτρόμητο Ἕλληνα. Ὁ Τάργκα πηγαίνει πρὸς τὸ μέρος πού εἶχε συναντήσῃ τὸν Καλούγκα, ὅταν τὸν ἔδεσαν στὸ δέντρο. Ἐκεῖ θὰ ξαναπάη ἀσφαλῶς ὁ Καλούγκα.

Ἡ ὀργὴ τοῦ Τάργκα εἶναι τέτοια, ὥστε τρέχει ἀκράτητος, σὲ σημεῖο πού οἱ τρεῖς

ἄλλοι δὲν προλαβαίνουν νὰ τὸν φτάσουν. Ἐτσι ἀπομακρύνεται ἀρκετὰ μπροστὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Σὲ μιὰ στιγμή βλέπει μερικές σκιές ἀπέναντί του. Εἶναι τέσσερις γορίλλες πού φαίνονται νὰ ἔρχονται πρὸς τὸ μέρος του.

Μπροστὰ στὸ ἐμπόδιο αὐτὸ τὸν κυριεύει λύσσα. Εἶναι ἱκανὸς νὰ τὰ βάλη μ' ὅλους τοὺς γορίλλες τῆς ζούγκλας. Τραβᾷ τὸ μαχαίρι του χωρὶς νὰ διακόψῃ τὸ τρέξιμό του. Καὶ καθὼς ὁ πρῶτος γορίλλας μ' ἓνα μουγγρητό κάνει νὰ τοῦ φράξῃ τὸ δρόμο, τοῦ καταφέρνει μιὰ μαχαιριὰ στὸ μέρος τῆς καρδιάς. Ὁ δεύτερος γορίλλας δέχεται ἄλλη μιὰ στὴν κοιλιά. Ὁ τρίτος μ' ἓνα ἄγριο οὐρλιαχτὸ ὀρμᾷ νὰ πιάσῃ τὸν Τάργκα στὰ τρομερά του μπράτσα. Ἀνθρωπος καὶ θηρίο ἔρχονται στὰ χέρια.

Καθὼς κυλιοῦνται χάμω στὸ ἔδαφος, γιὰ μιὰ στιγμή ὁ Τάργκα βρίσκεται κάτω ἀπὸ τὸ γορίλλα, πού τὸν πατᾷ μὲ τὸ γόνατο στὸ στήθος. Γιὰ ἓνα δευτερόλεπτο τὸ χέρι τοῦ Τάργκα πού κρατᾷ τὸ μαχαίρι, βρίσκεται ἐλεύθερο. Μιὰ μαχαιριὰ στὴν κοιλιά κι' ὁ γορίλλας πέφτει μ' ὅλο τὸ βάρος ἐπάνω του.

Ὁ τέταρτος γορίλλας χυμᾷ κατὰ τοῦ Τάργκα, πού δὲν μπορεῖ νὰ κινηθῆ εὐκόλα κάτω ἀπὸ τὸ ὀγκῶδες σῶμα τοῦ τρίτου γορίλλα. Καὶ θὰ βρισκόταν σὲ φοβερὸ κίνδυνο, ἂν κείνη τὴν ὥρα δὲν πλησίαζε ὁ Ἀτσίδας μὲ τὴ Μαλόα καὶ τὸν Σάμπα. Ἐνα δηλητη-

Ἡ σύγκρουσις ἦταν προμακτική! Ὁ Τάργκα ὄρμη ἐναντίον τοῦ βασιλέως τῆς ζούγκλας καὶ ἔπειτα ἀπὸ μιᾶ σύντομη πάλη τὸν τρέπει εἰς φυγήν! Τὴν ἴδια στιγμ.

μη δμως μιᾶ ὁμάς ἰσογενῶν, με τὸν Καλούγκα ἐπικεφαλῆς, ἐπιτίθεται ἐναντίον του!

ριασμένο βέλος του νάνου κι' ο τέταρτος γορίλλας πέφτει νεκρός.

‘Ο Τάργκα σηκώνεται.

— Δρόμο!, φωνάζει. Μαζί μου!

Κι' οί τέσσερις ξεκινούν τρέχοντας για τὸ μέρος, ὅπου ὁ Τάργκα εἶναι βέβαιος ὅτι θὰ συναντήσῃ τὸν ἀδυσώπητο ἐχθρό του, τὸν Καλούγκα, τὸν Κύριο τῶν Ἀετῶν...

***

Ἔχουν τώρα φτάσει στὸ ξέφωτο. Κρύβονται πίσω ἀπὸ κάτι θάμνους. ‘Ο Τάργκα τοὺς κάνει νόημα νὰ μείνουν ἐκεῖ, χωρίς νὰ φαίνωνται, κι' ὁ ἴδιος προχωρεῖ σκυφτὸς πρὸς τὴν καλύβα. Κανείς δὲ φαίνεται γύρω.

‘Ο Τάργκα μπαίνει μέσα. Κυττάζει γύρω του. Σὲ μιὰν ἄκρη βλέπει ἓνα σιδερένιο κουτί. Εἶναι σκεπασμένο μὲ μερικὰ κλαδιά, ἔτσι πού νὰ μὴ φαίνεται. Μὰ τὸ μάτι τοῦ Ἑλληνα δὲν μπορεῖ νὰ γελαστή.

Πλησιάζει, παίρνει τὸ κουτί καὶ τ' ἀνοίγει. Ἔχει μέσα διάφορα χαρτιά. Ἀπευθύνονται σὲ κάποιον Τζ. Λ. καὶ εἶναι γραμμένα ἰταλικά.

‘Ο Τάργκα πού ξέρει τὴ γλῶσσα αὐτή, διαβάζει. Καὶ ξαφνικὰ ὅλα ἀποκαλύπτονται στὸ μυαλό του.

Αὐτὸς ὁ Τζ. Λ. δὲν εἶναι παρὰ ὁ Καλούγκα κι' εἶναι καθηγητὴς τῆς Χημείας καὶ τῆς Φυσικῆς. Ἔχει σταλῆ στὴ ζούγκλα γιὰ νὰ ξεσηκώσῃ τὶς μαῦρες φυλὲς ἐναντίον τῶν Ἀγγλῶν καὶ τῶν Βέλγων. Καὶ φυσικὰ νὰ ὑποτάξῃ ὅλες

αὐτὲς τὶς περιοχὲς στὴν πατρίδα του.

‘Ο Τάργκα διπλώνει τὰ χαρτιά καὶ τὰ κρύβει στὴ ζώνη του. Μὴ βρίσκοντας τίποτα ἄλλο ἀξιόλογο στὴν καλύβα, βγαίνει ἔξω.

Καθὼς στέκει στὴν πόρτα, τὸ μάτι του παίρνει δυὸ πυρωμένα κόκκινα μάτια νὰ τὸν κυττάζουν. Δὲ γελιέται. Εἶναι νὰ λιοντάρι, πού μυρίζοντας ἀνθρώπους, εἶχε φτάσει ὡς ἐκεῖ μέσα ἀπὸ τὴν πυκνὴ ζούγκλα.

‘Ο Τάργκα πιάνει τὸ μαχαίρι του. Τὴν ἴδια στιγμὴ τὸ λιοντάρι, βλέποντας τὴν κίνησίν του, ὀρμᾶ κατ' ἐπάνω του. ‘Ο Ἑλληνας τὸν ἀρπάζει ἀπὸ τὸ σαγόνι καὶ τοῦ βυθίζει τὸ μαχαίρι στὸ λαιμό.

Μὰ ταυτόχρονα, ἐνῶ τὸ λιοντάρι πέφτει στὸ ἔδαφος σπαράζοντας, πεντέξῃ μαῦροι Κίντου ὀρμοῦν μὲ τὰ δόρατα καὶ τὶς ἀσπίδες τοὺς ἐναντίον τοῦ Τάργκα. Πίσω τοὺς ἔρχεται ὁ Καλούγκα.

‘Ο Τάργκα μπαίνει μέσα στὴν καλύβα. Βάζει τὸ μαχαίρι στὴ ζώνη του κι' ἀρπάζει ἓνα δόρυ πού εἶναι στημένο ὀρθιο στὸν τοῖχο.

Μέσα στὴν καλύβα δὲν μποροῦν νὰ μποῦν ὅλοι μαζί, ἀλλὰ ἓνας - ἓνας γιὰτὶ ἡ πόρτα εἶναι χαμηλὴ καὶ στενὴ. Μὰ οἱ μαῦροι δὲν φαίνονται τόσο ἀνόητοι νὰ μποῦν μέσα.

Ἐπικρατεῖ ἡσυχία γιὰ λίγες στιγμές. Φαίνεται πὼς οἱ μαῦροι κάτι ἐτοιμάζουν. Καὶ πράγματι, ἓνας ἀπ' αὐτοὺς πλησιάζει στὴν καλύβα μ' ἓνα ὄαυλο ἀναμμένο. Θὰ βάλουν

φωτιά να κάψουν την καλύβα, πού, μιὰ κι' είναι φτιαγμένη ἀπὸ λάσπη καὶ καλάμια, θὰ καὴ σὰν πυροτέχνημα.

Ὁ Τάργκα βλέπει τὸν κίνδυνο. Μὰ πρὶν ἀκόμα σκεφθῆ τί θὰ κάνη, βλέπει τὸν μαῦρο πού κρατᾶ τὸ δαυλὸ νὰ πέφτι μὲ τὰ μούτρα. Στὴ ράχη του διακρίνεται ἓνα μπηγμένο βέλος.

Ὁ Τάργκα καταλαβαίνει. Εἶναι ὁ Ἀτσιδὰς μὲ τὸ φυσοκάλαμό του, πού ἔχει θαυματουργήσει.

Κραυγὲς λύσσας ἀκούγονται. Οἱ ἄλλοι μαῦροι στέκουν φοβισμένοι. Ἡ κραυγὴ εἶχε βγῆ ἀπὸ τὸ ρύγχος τοῦ Καλούγκα, πού φανταζόταν τὸν Τάργκα μόνο του.

— Σκύλοι!, φωνάζει. Ἀπάνω του.

Οἱ μαῦροι χυμοῦν τώρα στὴν εἴσοδο τῆς καλύβας. Καταλαβαίνουν ὅτι μὲ τὸν Καλούγκα δὲ χωροῦν ἀστεῖα. Κι' ἐπειδὴ θάνατος γιὰ θάνατος εἶναι τὸ ἴδιο, προτιμοῦν νὰ ὑπακούσουν στὶς διαταγὲς τοῦ Κυρίου τῶν Ἀετῶν.

Ὁ πρῶτος πού φαίνεται στὸ ἀνοιγμα τῆς πόρτας, δέχεται μιὰ μὲ τὸ δόρυ στὸ στήθος. Πέφτοντας φράζει τὴν πόρτα, ἔτσι πού οἱ ἄλλοι γιὰ νὰ μποῦν πρέπει νὰ τὸν τραβήξουν πέρα. Αὐτὸ ὅμως θὰ εἶναι ἐξαιρετικὰ ἐπικίνδυνο, γιατί καθὼς θὰ σκύβουν, θὰ ἀποτελέσουν περίφημο στόχο γιὰ τὸ δόρυ τοῦ Τάργκα.

Τὸ ἀτρόμητο Ἑλληνόπουλο ρίχνει μιὰ ματιὰ πρὸς τὰ ἔξω, ἀπὸ τὸ λίγο ἀνοιγμα τῆς

πόρτα. Δὲν βλέπει τὸν Καλούγκα.

Ἡ ἀπουσία τοῦ τέρατος αὐτοῦ τὸν ἀνησυχεῖ. Ὁ Καλούγκα δὲν θ' ἄφηνε τὴ λεία του τόσο εὔκολα, πρὶν τοῦλάχιστον χάσῃ κάθε ἐλπίδα ὅτι θὰ ὑπερισχύσῃ.

Κι' ὅμως ἄφησε τοὺς μαῦρους κι' ἐξαφανίστηκε...

ΚΕΦ. 5. Ὅπου ὁ Ἀτσιδὰς ἐφασιζοῦ τὴ δική του μέθοδο.

Δὲν ἀργεῖ ὅμως νὰ καταλάβῃ γιατί ἔχει ἐξαφανισθῆ ὁ Καλούγκα. Γιατὶ λίγα δευτερόλεπτα ἀργότερα συμβαίνει κάτι τὸ καταπληκτικό.

Ἡ καλύβα ἀρχίζει νὰ καίγεται σὰν πυροτέχνημα!

Μ' ἓνα τρομαχτικὸ σπρώξιμο τῶν ὤμων του ρίχνει τὸ μισὸ τοῖχο τῆς καλύβας ἀπὸ τὸ μέρος πού ἦταν ἡ πόρτα καὶ πηδᾶ ἔξω. Οἱ μαῦροι πού βλέπουν μιὰ ξαφνικὴ φωτιά, χωρὶς κανεὶς νὰ τὴν ἀνάψῃ, τρομοκρατοῦνται καὶ διασκορπίζονται. Μὰ κατὰ κακὴ τους τύχη, τρέχουν πρὸς τὸ μέρος πού βρισκόταν ὁ Ἀτσιδὰς.

Ὁ νέγρος ἀρπάζει ἓναν ἀπὸ τὸ πόδι καὶ τὸν στριφογυρίζει σὰν ρόπαλο. Μὲ μιὰ τεράστια δύναμι τὸν χτυπᾶ πάνω σ' ἓναν ἄλλο κι' ὕστερα στὸν τρίτο, στὸν τέταρτο... Αὐτὸς πού κρατοῦσε ἀπὸ τὸ πόδι, ὕστερα ἀπὸ τόσα χτυπήματα, ἔχει γίνῃ σὰν πασσαβούρα στυμμένη.

Ὁ Ἀτσιδὰς τὸν πετάει κάτω καὶ γλείφει τὸ χαλκᾶ του, κάνοντας ἓνα «γρρρ».

Στὸ μεταξύ μὲ δυὸ πηδη-

ματα ὁ Τάργκα βρίσκεται κοντά του. Μαζί ἔχουν τρέξει κι' ἡ Μαλόα μὲ τὸν Σάμπα.

— Ποιὸς ἔβαλε φωτιά στὴν καλύβα; ρωτάει ἡ Μαλόα.

— Αὐτὸ θέλω νὰ μάθω κι' ἐγώ, ἀπαντάει ὁ Τάργκα. Ἡ φωτιά ἔπιασε ἄγνωστο ἀπὸ ποῦ. Μιὰ φωτιά κόντεψε νὰ κάψει καὶ μένα, ἂν δὲν μὲ γλύτωνε ἕνας ἐλέφαντας. Μὰ τί φωτιά εἶναι αὕτη κι' ἀπὸ ποῦ ἔρχεται;

Γιὰ πρώτη φορὰ ἡ Μαλόα κι' οἱ ἄλλοι προσέχουν τὸ κόκκινο σημάδι στὸ στήθος τοῦ Τάργκα. Ἡ Μαλόα χλωμιάζει. Καταλαβαίνει ὅτι κι' αὐτὸ θάναι κανένα ἀπὸ τὰ σατανικὰ τεχνάσματα τοῦ Καλούγκα.

Ἡ καλύβα τώρα ἔχει γίνει ἐρείπια. Γύρω εἶναι τὰ πτώματα τῶν μαύρων. Ὁ Καλούγκα ἔχει πάλι ἐξαφανισθῆ. Ἴσως εἶναι βέβαιος πῶς ὁ ἀντίπαλός του ἔχει πιά καὶ ζωντανός...

***

Ἐχει νυχτώσει πιά κι' οἱ τέσσερις φίλοι κάθονται κουμμένοι στοὺς θάμνους. Εἶναι τσακισμένοι στὴν κούρασι κι' ὁ Ἀτσίδα κάνει συνεχῶς «γρρ! γρρ!».

— Ἐγκὼ πεινάει - πεινάει, κύριος Τάργκα! λέει διαρκῶς. Ἐμένα πηγαίνει βρίσκει πεπόνις, καρύντες...

Ὁ Τάργκα ὅμως εἶναι ἀνένδοτος.

— Ὅχι, λέει στὸν Ἀτσίδα. Δὲν πρέπει ν' ἀπομακρυνθῆ ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλο, τώρα τὴ νύχτα. Ποιὸς ξέρεي ἂν δὲν μᾶς ἔχη στήσει καμμιὰ

παγίδα ὁ Καλούγκα; Καὶ μέσα στὸ σκοτάδι εἶναι ἀδύνατο νὰ βρῆ ὁ ἕνας τὸν ἄλλο. Θὰ περιμένουμε λοιπὸν ὡς ποῦ νὰ ξημερώσει...

— Δὲ θ' ἀπαλλαγούμε ποτὲ ἀπ' αὐτὸν τὸν δαίμονα; ρωτάει ἀνήσυχη ἡ Μαλόα.

Ἡ νύχτα περνᾷ. Μακρὰ ἀκούγονται τὰ οὐρλιάσματα τῶν τσακαλιῶν, καθὼς παρακολουθοῦν τὰ σαρκοβόρα θηρία, περιμένοντας νὰ φᾶνε τὰ περισσεύματα τῆς λείας τους.

Ποῦ καὶ ποῦ ὁ Τάργκα, ποῦ μένει ξάγρυπνος ἐνῶ οἱ ἄλλοι κοιμοῦνται, ἀνοιγοκλείνει τὰ ρουθούνια του. Τὸ ἐλαφρὸ ἀεράκι τοῦ φέρνει μυρουδιά ἀνθρώπου. Εἶναι βέβαιος ὅτι γύρω θὰ ἐνεδρεύουν ὅπως δὴποτε οἱ ἄνθρωποι τοῦ Καλούγκα, οἱ μαῦροι Κίντου.

Ὅμως μέσα στὸ σκοτάδι δὲν τολμοῦν νὰ τοὺς ἐπιτεθοῦν. Μέσα του ὁ Τάργκα εἶναι εὐχαριστημένος ποῦ δὲν ὄφησε κανένα, οὔτε καὶ τὸν πεινασμένο Ἀτσίδα, νὰ ἀπομακρυνθῆ.

Ἐτσι ξημερώνει. Στὴ ζούγκλα ξημερώνει ἀπότομα, ὅπως ἀπότομα νυχτώνει.

Ὅλοι σηκώνονται. Εἶναι βέβαιοι ὅτι ὁ Καλούγκα, ποῦ ξέρει πῶς βρίσκονται ἐκεῖ γύρω καὶ δὲν ἀπομακρύνθηκαν, θὰ τοὺς ἐπιτεθῆ.

Κι' ὁ Τάργκα ἔτοιμος περιμένει...

Ἐχει περάσει ἀρκετὴ ὥρα. Ὁ ἥλιος βρίσκεται ψηλὰ στὸν ὀρίζοντα. Κι' οἱ τέσσερις φίλοι περιμένουν ἀκίνητοι, κρυμμένοι στοὺς θάμνους, ὅταν εἰς αὐτὴ τοῦ Τάργκα παίρνει ξ-

ναν αδιόρατο θόρυβο. Κάνει νόημα στους άλλους να μην κινηθούν.

Ένας μαύρος Κίντου φαίνεται να πλησιάζει άθόρυβα. Δεν έχει αντιληφθή τους τέσσερις φίλους και προχωρεί σκυφτός προς τὸ μέρος τους.

Μόλις πλησιάζει κοντά, με μιὰ κίνησι ὁ Τάργκα τὸν ἀρπάζει ἀπὸ τὸ σβέρκο καὶ τὸν τραβᾷ πίσω μέσα στοὺς θάμνους. Ὁ μαύρος φαίνεται τρομοκρατημένος.

— Πού πήγαινες; ρωτᾷ ὁ Τάργκα.

Ὁ μαύρος δὲ βγάζει λέξι.

— Μίλα!, λέει προστακτικὰ ὁ Τάργκα.

Πάλι ὁ Κίντου δὲ μιλά.

Ὁ Ἀτσίδασ ἐπεμβαίνει.

— Κύριος Τάργκα ἀφήνει ἐμένα μιλάει αὐτόνε. Ξέρει ἐμένα τρόπο κάνει μιλάει .. μιλάει...

Ὁ Τάργκα ἀφήνει τὸ μαῦρο καὶ τραβιέται λίγο πίσω. Ὁ Ἀτσίδασ τὸν ἀρπάζει ἀπὸ τὰ πόδια κι' ὁ μαύρος πέφτει ἄνασκελα.

— Ἐσένα λέει ποῦ πάει πάει!, διατάζει ὁ Ἀτσίδασ. Ἀλλοιῶς ἐσένα κοπανάει χάμω ἔτσι.

Καὶ τὸν σηκώνει στὸν ἀέρα, ἔτοιμος νὰ τὸν χτυπήσῃ χάμω σὰν χταπόδι. Ὁ μαύρος καταλαβαίνει ὅτι δὲν περνοῦν τ' ἀστεία μ' αὐτὸν ἐδῶ.

— Θὰ μιλήσω!, λέει.

Ὁ Ἀτσίδασ τὸν ἀφήνει, ἔτοιμος νὰ τὸν ξαναρπάξῃ πάλι.

— Πού πήγαινες; ξαναρωτᾷ ὁ Τάργκα.

— Νὰ κυττάξω γιὰ σᾶς,

ἂν εἴσαστε ἐδῶ. Μ' ἔστειλε ὁ Καλούγκα γι' αὐτό.

— Πού εἶναι ὁ Καλούγκα τώρα;

— Μέσα στὴ ζούγκλα. Δὲ στέκει σ' ἓνα μέρος, γυρίζει διαρκῶς, ὥσπου νὰ ξανάρθῃ πάλι ἐδῶ.

Ὁ Τάργκα γίνεται προσεκτικός.

— Γιατί θὰ ξανάρθῃ πάλι ἐδῶ; ρωτᾷ τὸ μαῦρο.

Αὐτὸς δὲ μιλάει.

— Ἀτσίδα, λέει ὁ Τάργκα ἀπευθυνόμενος στὸ νέγρο, πάρε τον κι' ἐφάρμοσε τὴ μέθοδό σου...

Ὁ Ἀτσίδασ σκύβει νὰ τὸν πιάσῃ ἀπὸ τὰ πόδια. Τὸ χρῶμα τοῦ μαύρου γίνεται πρασινωπό.

— Ἄν πῶ, θὰ μὲ σκοτώσῃ ὁ Καλούγκα..., τραυλίζει.

— Μὴ φοβάσαι καὶ δὲ θὰ προλάβῃ, λέει βλοσυρὸς ὁ Τάργκα.

— Θάρθῃ, γιατί ἐδῶ...

— Γιατί ἐδῶ;

— ...ἔχει τὴ μηχανὴ ποὺ καίει... Μιὰ διαβολικὴ μηχανή...

— Μηχανή;

— Ἔτσι λέει. Ἐγὼ δὲν ξέρω τί εἶναι... Ὅμως ἀπὸ μέσα τῆς βγαίνει ὁ θάνατος...

— Πού βρίσκεται αὐτὴ ἡ μηχανή;

— Ἐδῶ γύρω. Εἶναι σ' ἓνα ψηλὸ δέντρο ἐπάνω. Μὰ ποιὸ κι' ἐγὼ δὲν ξέρω.

— Θὰ τὸ μάθω ὅμως ἐγώ!, λέει ὁ Τάργκα.

Ὁ μαύρος κάνει νὰ φύγῃ.

— Ἐ, ὄχι δά!, λέει ὁ Τάργκα. Ἀτσίδα, πιάσε τον καὶ δέσε τον γερά. Θὰ μείνῃ ἐδῶ

μαζί μας, μέχρι να τελειώσουμε με τον Καλούγκα. Για καλό του, άλλως τε, γιατί αν πέσει πάλι στα χέρια του Καλούγκα, δεν θέλω ναμαι ούτε ψύλλος στον κόρφο του. Ζωντανό θα τον ψήση...

Στο μεταξύ ο Ατσίδας δεν χάνει καιρό. Με μερικές κληματίδες δένει τον μαύρο γερά...

Ο Τάργκα κυττάζει γύρω του.

— Εσείς θα μείνετε εδώ, λέει στους άλλους, μη τυχόν παρουσιαστή ο Καλούγκα. Αν φανή, έσύ Ατσίδα, βάλε τις φωνές, σφύριξέ μου ή στείλε τον Σάμπα να με είδοποιήση...

Και λέγοντας αυτά εξαφανίζεται μέσα στους θάμνους.

ΚΕΦ. 6. Όπου ο Ατσίδας τὰ χάνει κυριολεκτικά...

Που πηγαίνει ο Τάργκα ακριβώς δεν ξέρει. Κυττάζει γύρω του ψηλά στις κορυφές των δέντρων. Ψάχνει να βρή το μηχάνημα που του είχε αναφέρει ο Κίντου.

Μηχάνημα... Σίγουρα ο μαύρος δεν ξέρει τί πράγμα είναι το μηχάνημα. Θα είναι ασφαλώς καμμιὰ διαβολική εφεύρεσι του Καλούγκα.

Ξαφνικά το μάτι του παίρνει κάτι που γυαλίζει. Είναι ψηλά στην κορυφή ενός δέντρου.

Χωρίς να χάνη στιγμή σκαρφαλώνει επάνω γρήγορα. Κι' εκεί βλέπει το περίφημο... μηχάνημα.

Είναι ένας μεγάλος κοίλος καθρέφτης... Ο Τάργκα θυμά

ται ότι, όταν ήταν μικρός, είχε ακούσει ότι ένας Έλληνας, ο Αρχιμήδης, είχε κάψει το στόλο των έχθρων με κοίλα κάτοπτρα. Αυτό το απλό μέσο είχε βρή ο Καλούγκα για να συγκεντρώνη τις ακτίνες του ήλιακού φωτός και να βάζη φωτιά.

Ο κοίλος καθρέφτης είναι έτσι στερεωμένος, ώστε να γυρίζη προς οποιαδήποτε διεύθυνσι θέλει αυτός που θα τον χειρισθή. Έτσι για μιὰ στιγμή ο Τάργκα το γυρίζει προς μερικούς ξεμοναχιασμένους θάμνους που βρίσκονταν στο κέντρο του ξέφωτου, πιο πέρα από το μέρος που ήσαν κρυμμένοι ο Ατσίδας, ή Μαλόα κι' ο Σάμπα...

Ο Ατσίδας, που κυττάζει άφηρημένος μπροστά του, ακουμπάει ξαφνικά και βγάζει όθελά του μιὰ φωνή:

— Αϊ!

Η Μαλόα, που κάθεται σκεπτική, τινάζεται. Το ίδιο κι' ο Σάμπα.

— Τί συμβαίνει; ρωτάει ή κοιπέλλα.

— Νά, εκεί! Κύριος Μαλόα, βλέπει έσένα;

Η Μαλόα κυττάζει απέναντί της. Πράγματι μερικοί μικροί θάμνοι έχουν πιάσει κατά μυστηριώδη τρόπο φωτιά!

— Όσο χρόνιας είναι Ατσίντας, λέει ο Ατσίδας κατάπληκτος, τέτοιος πράμα όκι έχει ντή...

Η φωτιά σε λίγο σβήνει, γιατί οί θάμνοι είναι μικροί και ξεμοναχιασμένοι. Λίγες στιγμές αργότερα φαίνεται ο

Τάργκα. Κάνει πώς δὲν ξέρει τίποτα.

— Σὰν νὰ τᾶχετε χαμένα, λέει στοὺς φίλους του. Τί πάθατε;

Ἡ Μαλόα τοῦ ἐξηγεῖ τί συνέβη, πῶς ἔπιασαν κατὰ μυστηριώδη τρόπο φωτιά οἱ θάμνοι.

Ὁ Τάργκα βάζει τὰ γέλια.

— Τὸ μυστήριο λύθηκε, λέει. Ὅμως τώρα ἐλάτε μαζί μου. Ἐκεῖ ποὺ θὰ πάμε θαρθῆ κι' ὁ Καλούγκα. Κι' αὐτὸ θάναί τὸ τέλος του...

Ὅλοι τὸν ἀκολουθοῦν. Ὁ Τάργκα τοὺς ὀδηγεῖ στὸ δέντρο, στὴν κορυφὴ τοῦ ὁποῖοι ὑπάρχει ὁ κοῖλος καθρέφτης.

— Αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικό! λέει στοὺς φίλους του καὶ τοὺς ἐξηγεῖ πῶς ἀκριβῶς λειτουργεῖ ὁ καθρέφτης.

Ὁ Ἀτσίδας ἀνοίγει τὸ στόμα του μιὰ πιθαμὴ. Θέλει ν' ἀνέβη πάνω στὸ δέντρο νὰ δοκιμάσῃ ὁ ἴδιος τὸν καθρέφτη, μὰ ὁ Τάργκα δὲν τὸν ἀφήνει.

— Κάθησε δῶ, τοῦ λέει. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ βάλῃς καμμιά φωτιά στὴ ζούγκλα, ποὺ νὰ μὴ μπορούμε νὰ τὴ σβήσωμε ὕστερα.

Ὁ Ἀτσίδας δαγκάνει τὸ χαλκᾶ τῆς μύτης του, μὰ δὲ λέει τίποτα.

Ὁ Τάργκα καταρτίζει τὸ σχέδιό του τώρα. Εἶναι ἀδύναστο νὰ μὴ φανῆ ὁ Καλούγκα, γιὰ νὰ χρησιμοποιήσῃ ἢ νὰ μεταφέρῃ τὴ συσκευή του. Ἐἴτσι ὁ καθέννας τοὺς πιάνει μιὰ θέσι στὴν πυκνὴ λόχμη. Ἐχουν σχηματίσει ἕναν κύκλο. Ἄν φανῆ ὁ Καλούγκα,

θὰ τοῦ ἐπιτεθοῦν κι' οἱ τέσσερις ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς. Ὁ Τάργκα θ' ἀναλάβῃ νὰ τὸν δέσῃ. Γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ κάθεται καὶ πλέκει ἕνα γερὸ σχοινὶ ἀπὸ κληματίδες.

Κι' οἱ τέσσερις φίλοι περιμένουν...

***

Εἶναι μεσημέρι ὅταν ἕνας ἐλαφρὸ θόρυβος ἀκούγεται. Κάποιος πλησιάζει μὲ προσυχὴ στὸ δέντρο, ὅπου βρίσκεται ὁ κοῖλος καθρέφτης.

Εἶναι ὁ Καλούγκα!

Τὸ πράσινο τέρας κυττάζει γύρω του. Δὲ διακρίνει κανέναν κι' εἶναι ἔτοιμος νὰ σκαρφαλώσῃ στὸ δέντρο, ὅταν ξαφνικὰ οἱ τέσσερις φίλοι ὀρμουῦν ἀπὸ τέσσερις πλευρὲς ἐπάνω του.

Ὁ Καλούγκα βγάζει ἄγριες ἀναρθρες κραυγές. Μὰ τούτῃ τὴ φορὰ καταλαβαίνει ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ ξεφύγῃ. Ὁ Ἀτσίδας ἔχει τυλίξει μὲ τὰ μπράτσα του τὸ στήθος του κι' ἀκινητοποιήσῃ τὰ χέρια του, ἐνῶ ὁ Σάμπα τοῦ ἔχει πιιάσει σφιχτὰ τὰ δυὸ πόδια. Ἡ Μαλόα τοῦ σφίγγει τὰ γόνατα.

Κι' ὁ Τάργκα μὲ τὸ σχοινὶ τοῦ τὸν δένει γερά.

Σὲ λίγες στιγμὲς, ὁ Καλούγκα εἶναι δεμένος κι' ἀκίνητος.

— Πάρε τον στοὺς ὤμους σου, Ἀτσίδα, λέει ὁ Τάργκα, κι' ἀκολουθήσέ με.

— Ἐμένα παγκαίνει σὺτό, περίπατος; λέει ὁ Ἀτσίδας, δαγκάνοντας τὸ χαλκᾶ του.

— Μὴ σὲ νοιάζει καὶ θάναί

ὁ τελευταῖος περίπατος πού θὰ κάνη.

— Ἄμα εἶναι ἔτσι, ἐγκώ πάει - πάει αὐτὸ περίπατος!, λέει ὁ Ἄτσίδας.

Καὶ ἀρπάζει στὰ γερά του μπράτσα τὸν Καλούγκα, ρίχνοντάς τον στοὺς ὤμους του.

Ὁ Τάργκα προχωρεῖ μπροστά. Οἱ ἄλλοι ἀκολουθοῦν, ὡς πού φτάνουν στὸ ξέφωτο. Ὁ Ἄτσίδας ρίχνει κάτω τὸν Καλούγκα, πού πέφτοντας στὸ ἔδαφος κάνει ἓνα ξερὸ μεταλλικὸ κρότο.

Ὁ κρότος αὐτὸς κάνει τὸν Τάργκα ν' ἀνασκιρτήση. Μήπως τὸ πράσινο αὐτὸ περίβλημα...

Μὲ τὸ ἀκόντιο στὴν πλάτη της, ὁ ἰθαγενὴς σπρώχνει τὴ Μαλόα πρὸς τὰ ἔμπρός!

— Σήκωσέ τον ὄρθιο, λέει στὸν Ἄτσίδα, καὶ στήσε τον σ' αὐτὸ τὸ δέντρο.

Ὁ Ἄτσίδας ἀρπάζει τὸν Καλούγκα καὶ τὸν στήνει ὄρθιο μὲ τὴ ράχη στὸν κορμὸ τοῦ δέντρου. Μὲ μερικὲς γερὲς κληματίδες ὁ Τάργκα τὸν δένει.

Ὁ Καλούγκα δὲ μιλά. Γιὰ μιὰ στιγμή ὁ Τάργκα τὸν κυττάζει σιωπηλός. Κι' ὕστερα, ξαφνικά, χωρὶς κανεὶς νὰ τὸ περιμένη, χυμᾶ ἐπάνω του, τοῦ πιάνει τὰ δυὸ ἐπάνω δόντια μὲ τὰ χέρια του καὶ τὰ τραβᾶ μὲ δύναμι.

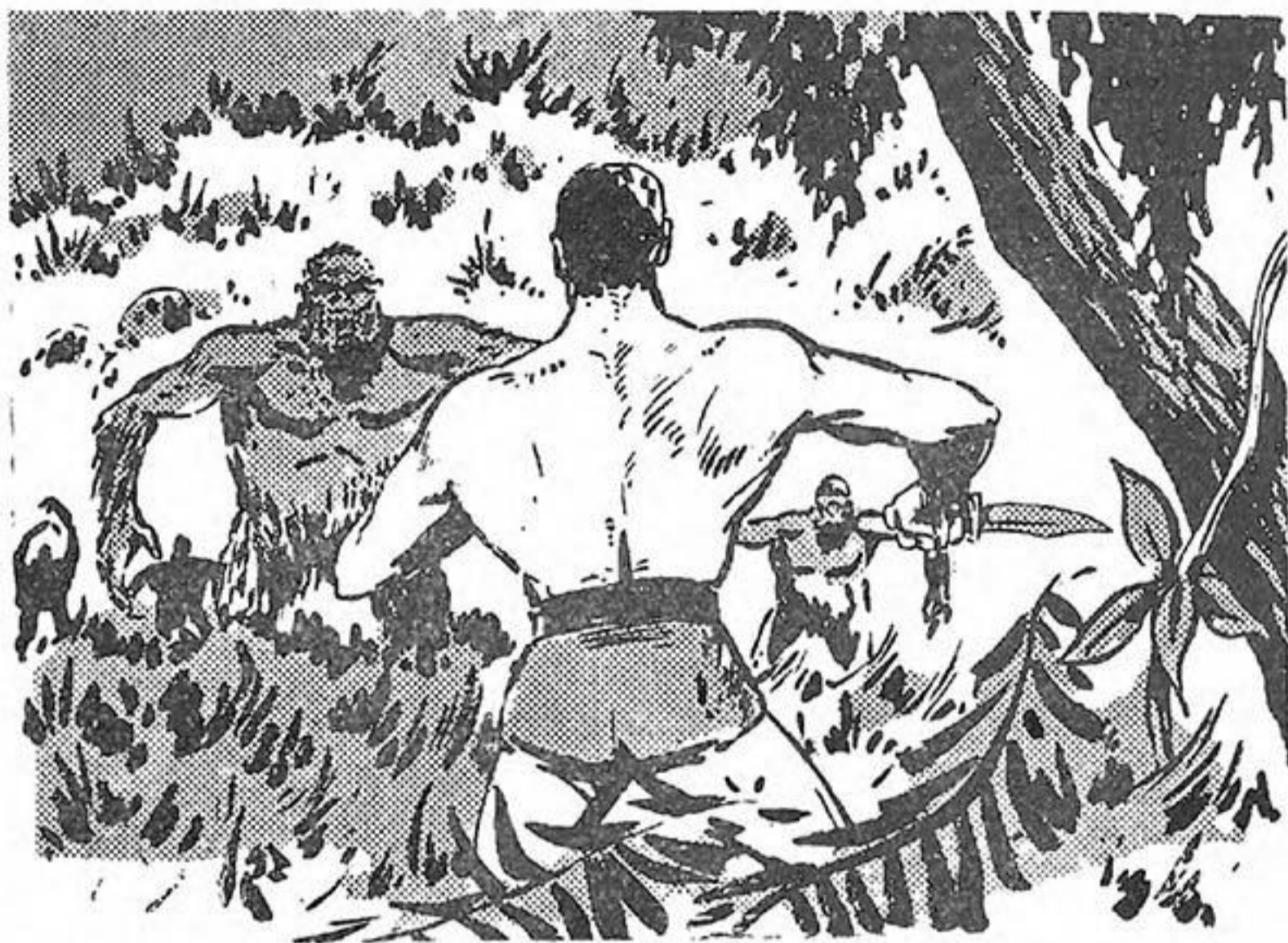
Καὶ τότε γίνεται κάτι παράξενο. Τὸ τερατῶδες κεφάλι τοῦ Καλούγκα βγαίνει καὶ μένει τὸ... πραγματικό του κεφάλι! Γιὰ τὸ τερατόμορφο αὐτὸ πρόσωπο δὲν εἶναι παρὰ ἓνα εἶδος περικεφαλαίας φτιασμένης μὲ τέτοιο τρόπο, ὥστε νὰ φαίνεται σὰν κεφάλι τέρατος.

— Τὸ εἶχα καταλάβει, λέει ὁ Τάργκα ἰταλικά στὸν Καλούγκα, πού τὸν κυττάζει σα-στισμένος, ὅτι ὅλο αὐτὸ τὸ φολιδωτὸ δέρμα δὲν ἦταν παρὰ ἓνας μετάλλινος θώρακας. Δὲν εἶχα καταλάβει ὅμως τὸ μυστικὸ πού ἄνοιγε...

Ὁ Καλούγκα τὸν κυττάζει χωρὶς νὰ μιλά.

— Ξέρω τώρα ποιὸς εἶσαι καὶ ποιὸι εἶν' οἱ σκοποὶ σου, συνεχίζει ὁ Τάργκα, βγάζοντας ἀπὸ τὴν ζώνη του τὰ χαρτιά πού εἶχε ἀνακαλύψει στὸ σιδερένιο κουτί. Θὰ μάζευσες ὅλες τὶς φυλὲς γιὰ νὰ τὶς χρησιμοποίησες ἐναντίον τῶν Βέλγων καὶ τῶν Ἀγγλων. Κι'

“Ένα τεράστιο κτήνος κάνει την εμφάνισή του μπροστά στο ‘Ελληνόπουλο!

όταν όλη αυτή ή περιοχή θα γινόταν δική σας, θα μεταφέρατε τον πόλεμο στα μέρη αυτά... Όμως δεν πέτυχες και το σχέδιό σου θα μείνη όνειρο...

— Είσαι βέβαιος; λέει ειρωνικά ο Καλούγκα.

— Αυτό θα το δούμε. Το περίβλημα αυτό που έχεις γύρω σου δεν έχει πια κανένα μυστικό. Είναι από ντουραλουμίνιο. Το ξέρω το μέταλλο αυτό από ένα σαν και σένα Γερμανό. Τόβαψες πράσινο για να μη διακρίνεται μέσα στην πράσινη βλάστησι... Τώρα όμως, Καλούγκα — αν και τ’ όνομά σου δεν είν’ αυτό — έφτασε το τέλος σου...

‘Ο Καλούγκα έχει γίνει ώ-

χρός. Νοιώθει ότι ο Τάργκα είναι αποφασισμένος να τον βγάλη από τη μέση.

— Έπειδή όμως, συνεχίζει ο Τάργκα, τρείς φορές ως τώρα βρέθηκες στους φοβερότερους κινδύνους και όμως κατώρθωσες να γλυτώσης, τούτη τη φορά δεν θα σ’ αφήσω αν δεν βεβαιωθώ ο ίδιος ότι είσαι νεκρός. Γιατί...

Ξαφνικά σταματά απότομα. Τα μάτια του Καλούγκα αστράφτουν. ‘Ο Τάργκα άστραπιαία φορά στον Καλούγκα το μεταλλίνο κάλυμμα του κεφαλιού του, με τα σουβλερά δόντια και τινάζεται πίσω.

Μέσα από τη λόχη προβάλλουν μερικοί μαύροι Κίν-

Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου παίρνει μεγάλη ἀξία ὅταν διαπνέεται ὀπὸ τὰ ὑψηλὰ ἰδεώδη τῆς Ἐλευθερίας, τῆς Φιλοπατρίας, τῆς Κοινωνικῆς Δικαιοσύνης, τῆς Ἀλληλεγγύης καὶ τῆς Ἀγάπης πρὸς τὴν Ἀνθρωπότητα!

Θ. ΑΣΤΡΙΤΗΣ

του. Εἶναι καμμιά δεκαριά, ὠπλισμένοι μὲ δόρατα καὶ ἀσπίδες.

Μὰ ὁ Τάργκα εἶναι ἀποφασισμένος νὰ τελειώσῃ μιὰ γιὰ πάντα.

Μὲ μιὰ ἀπίστευτη γρηγοράδα τινάζει τὸ μαχαίρι του στὸν πρῶτο μαῦρο ποὺ τὸν πλησιάζει. Τὸ μαχαίρι τὸν πετυχαίνει στὸ μέρος τῆς καρδιάς. Ὁ μαῦρος ἀφήνει τὸ δόρυ του καὶ τὴν ἀσπίδα νὰ πέσουν καὶ κυλιέται κι' ὁ ἴδιος νεκρός. Ὁ Τάργκα ἀρπάζει τὸ δόρυ καὶ τὸ περιστρέφει γύρω σὰν ρόπαλο.

Στὸ μεταξὺ ὁ Ἀτσίδας κάνει νὰ βγάλῃ τὸ φυσοκάλαμό του, ἀλλὰ μετανοιώνει. Ἀρπάζει ἀπὸ τὸ πόδι τὸν πρῶτο μαῦρο ποὺ βρίσκεται κοντά του καὶ γυρίζοντάς τον κυκλικὰ γύρω ἀπὸ τὸ κεφάλι του τὸν χτυπᾶ πάνω στὸν Καλούγκα.

Ἐνας μεταλλικὸς κρότος ἀκούγεται καὶ τὸ κεφάλι τοῦ μαῦρου ἀνοίγει σὰν κολοκύθι.

Ἐνας ἄλλος χυμᾶ μὲ τὸ δόρυ του νὰ ἐκδικηθῇ τὸ σύντροφό του, μὰ ὁ Ἀτσίδας

προλαβαίνει, τοῦ παίρνει τὸ δόρυ καὶ καθὼς ὁ μαῦρος ἔχει ἀνοίξει τὸ στόμα του νὰ φωνάξῃ τοῦ χώνει μέσα τὸ πίσω μέρος τοῦ δόρατος, τὴν ἄκρη τοῦ ξύλου. Τὸ ξύλο χώνεται τόσο βαθειὰ στὸ λαρύγγι τοῦ μαῦρου, ὥστε πέφτει ἀνάσκελα μὲ τὸ ἀκόντιο ὄρθιο, σὰν κοντάρι σημαίας.

Ὁ Τάργκα ἔχει ἤδη βγάλει τέσσερις ἀπὸ τὴ μέση. Δυὸ-τρεῖς ἄλλους τοὺς βγάζει ὁ Σάμπα μὲ τὰ δηλητηριασμένα βέλη του.

Μόνο ἡ Μαλόα δὲν παίρνει μέρος στὴ σύγκρουσι. Βλέποντας ὅτι ὅλοι εἶναι ἀπασχολημένοι μὲ τὴ συμπλοκή, σκέφτεται ὅτι τὸ καλύτερο ποὺ ἔχει νὰ κάνῃ, εἶναι νὰ προσέχῃ τὸν Καλούγκα. Δὲν ἀποκλειόταν ὁ δαίμονας αὐτὸς νὰ βρῖσκε κανέναν τρόπο νὰ ξεφύγῃ.

Μὰ ὁ Καλούγκα εἶναι γερὰ δεμένος. Ἔτσι σὲ λίγο ἡ μάχη τελειώνει. Ἐνας μόνο Κίντου γλυτώνει καὶ βλέποντας τί εἶχαν πάθει οἱ δικοί του, τὸ βάζει στὰ πόδια...

ΚΕΦ. 7. Ὁπου ὁ Καλούγκα βρῖσκει τὸ τέλος ποὺ τοῦ ἀξίζει...

Μόλις τελειώνει ἡ συμπλοκή, ὁ Τάργκα γυρίζει στὸν Καλούγκα.

— Πές, ἂν ξέρῃς, καμμιά προσευχή, τοῦ λέει. Ἄν καὶ δὲν φαντάζομαι νὰ πιστεύῃς σὲ Θεὸ ἐσύ.

Σωπαίνει λίγο καὶ συνεχίζει:

— Γι' αὐτὸ καὶ θὰ πεθάνῃς μὲ τὰ ἴδια μέσα ποὺ προσπά-

θησες να σκοτώσης τους άλλους.

Γυρίζει στον 'Ατσίδα και λέει:

— Πρόσεχέ τον. "Αν καούν προτήτερα τα σχοινιά, μη τον αφήσετε να φύγει. "Αν και δεν υπάρχει τέτοιος φόβος, γιατί θα λάβω τα μέτρα μου.

Και δένει το κάτω μέρος των ποδιών του Καλούγκα σφιχτά στον κορμό του δέντρου. Με μιαν άλλη κληματίδα τον δένει στο λαιμό.

"Υστερα φεύγει. Τρέχει στο δέντρο που βρίσκεται ο κοίλος καθρέφτης.

Είναι μεσημέρι κι' ο ήλιος βρίσκεται σ' όλη τη λαμπρότητά του. Ο Τάργκα γυρίζει τον καθρέφτη προς το μέρος του Καλούγκα. Οι ακτίνες συγκεντρώνονται στο θώρακα του τέρατος.

"Αγριες κραυγές βγαίνουν από το στόμα του Καλούγκα. Ο μετάλλινος θώρακας πυρώνεται. Ο Καλούγκα πεθαίνει!

Το τέρας, που είχε τρομοκρατήσει τόσο καιρό τη ζούγκλα και είχε θανατώσει τόσα πλάσματα δεν υπάρχει πιά!

***

Με ένα δυνατό τράβηγμα ο Τάργκα αποσπᾶ από τα στηρίγματά του τον καθρέφτη. Και πετώντας τον από την κρυφή του δέντρου στο έδαφος τον κάνει χίλια κομμάτια.

Καθώς κατεβαίνει στη γη, βλέπει τη Μαλόα, τον 'Ατσίδα και τον Σάμπα να τον περιμένουν.

— Γιατί, κύριος Τάργκα, σπάζει έτούτο; ρωτάει ο 'Α-

τσίδα.

— Για να μην το χρησιμοποιήση κανένας πιά, λέει σκυθρωπός ο Τάργκα. Πρέπει να ναι κανείς μεγάλος έγκληματίας για να καταφεύγει σε τέτοια μέσα...

— Πᾶμε να φύγουμε, λέει η Μαλόα. 'Από τη στιγμή που είδα το φοβερό αυτό θέαμα, νοιώθω το στομάχι μου ανακατωμένο.

— Πᾶμε, λέει ο Τάργκα άγκαλιάζοντάς την.

Ξεκινούν έτσι όλοι.

"Υστερα από μερικές ώρες, φτάνουν στο χωριό των Λόλο. Ο Μουσούνγκα τρέχει να τους υποδεχτή.

— Δεν υπάρχει πιά Καλούγκα, λέει ο Τάργκα. Μπορείτε να είσαστε πιά ήσυχoi. Κι' όχι μόνο έσεις, μα όλόκληρη η ζούγκλα.

"Όλοι οι Λόλο έχουν μαζευτή γύρω τους. 'Ακούγοντας τα νέα ξεσπούν σε κραυγές χαράς.

— Μπουάνα Τάργκα, λέει ο Μουσούνγκα, θα καθήσετε μιᾶ μέρα μαζί μας. Θα μάς κάνετε μεγάλη εύχαρίστησι.

— Πεπόνις, καρπούτζις έκει εντῶ; ρωτάει ο 'Ατσίδα.

— Όσα θέλεις, μπουάνα.

— Τότε έσύ φέρνει πολὺς πέπόνις, γιατί 'Ατσίντα πεινάει - πεινάει πολὺ...

Καί, λέγοντας αυτά, ξαπλώνει κάτω από ένα δέντρο και περιμένει σαν πασᾶς να του φέρουν πεπόνια...

Δίπλα του κάθονται να ξεκουραστούν η Μαλόα, ο Τάργκα και ο Σάμπα...

ΟΙ ΓΙΟΡΤΕΣ ΕΡΧΟΝΤΑΙ

Τὸ καλύτερο δῶρο ποὺ μπορεῖ νὰ προσφέρῃ κανεὶς εἶναι ἕνας Τόμος τοῦ «Ἵπερανθρώπου» ἢ τοῦ «Τάργκα»!

Γιὰ νὰ διευκολύνη τοὺς ἀναγνώστες καὶ νὰ προσφέρῃ κάτι σ' αὐτοὺς γιὰ τὶς γιορτές, ἡ Διεύθυνσις τῶν δύο περιοδικῶν κάνει

ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ 25%ο

σὲ κάθε τόμο ποὺ θὰ ἀγορασθῆ ἀπὸ σήμερα μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου!

Τῆς ἐκπτώσεως αὐτῆς δικαιοῦνται μόνον ὅσοι ἔχουν ἀποκτήσει

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

“ἽΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΥ - ΤΑΡΓΚΑ,,

Δ

Κάτι πρωτοφανές για την 'Ελλάδα!
Κάτι που χρόνια περιμένουν όλα τὰ 'Ελληνό-
πουλα!
Κάτι που θα δώσει στον Παιδόκοσμο τῆς 'Ελλά-
δος αὐτὸ που λείπει!

Δ

Κάτι ὑπέροχο, ἀφάνταστο, συναρπαστικό!
Κάτι ἐκπληκτικό, πρωτότυπο, συγκλονιστικό!
Κάτι που θα σκορπίσει ρίγη ἐνθουσιασμοῦ ἀπ'
ἄκρη σ' ἄκρη τῆς 'Ελλάδος!

Δ

Κάτι που για πρώτη φορά ἐμφανίζεται στην
'Ελλάδα καὶ σ' ὁλόκληρη τὴν Εὐρώπη!
Κάτι που θα λάμψη σαν Ἥλιος χαρᾶς καὶ ὑ-
γείας!
Κάτι που θα γεμίσει γοητεία τὴν καρδιά κάθε
'Ελληνόπουλου!

Δ

Ἕνα εὐχάριστο δῶρο τοῦ κ. Ἀστρίτη πρὸς τὰ
ἀγαπημένα του παιδιὰ τῆς 'Ελλάδος!
Μιὰ ἐκδοτικὴ προσπάθεια, που ὁμοιά της δὲν ἔ-
χετε ξαναγνωρίσει ποτέ!
Τὸ ὄνειρο τῶν ὁνείρων κάθε 'Ελληνόπουλου!

ΝΕΑ ΕΞΟΡΜΗΣΙΣ!

Με τὸ τεύχος 83 τοῦ «Υπερανθρώπου» ἀρχίζει μιὰ νέα σειρά καταπληκτικῶν ἡρώων, ποὺ θὰ γοητεύσουν ἀκόμα καὶ τοὺς πιὸ δύσκολους ἀναγνώστες μας.

Ἕνας νέος ἥρωας, μιὰ τρομερὴ γυναίκα, ἡ

ΦΛΟΓΑ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ

ἔρχεται νὰ ἐξαπολύσῃ ἐναντίον τῆς Ἀνθρωπότητος τὴν καταστροφή, τὴ συμφορὰ καὶ τὸν ὄλεθρο!

Ἡ Φλόγα δὲν χρησιμοποιοῖ κανένα ἀπὸ τὰ ὅπλα τῆς καταστροφῆς ποὺ ἔχουμε γνωρίσει ὡς τώρα! Συνοδεύεται ἀπὸ μιὰ στρατιὰ ὄντων ποὺ δὲν εἶναι ἄνθρωποι, δὲν εἶναι ζῶα καὶ δὲν εἶναι ἄψυχα πράγματα! Μὲ τὴ στρατιὰ αὐτῆ, ἡ

ΦΛΟΓΑ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ

μάχεται ἐναντίον τῶν Δυνάμεων τοῦ Καλοῦ, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ τὴν ἀντιμετωπίσουν μὲ ἐπιτυχία, γιατί ἡ Φλόγα ἔχει τὴν ἰκανότητα νὰ μεταμορφώνεται ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμή στὴν ἄλλη!

Κανένας ἀπὸ τοὺς χιλιάδες ἀναγνώστες τοῦ «Υπερανθρώπου» δὲν πρέπει νὰ χάσῃ τὸ τεύχος 83!

**ΚΑΘΗΚΟΝ ΟΛΩΝ ΣΑΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΣΑΣ**

ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΩΜΕΝΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ

είναι ένα από τὰ τεύχη τοῦ «Τάργκα», ποῦ θὰ καταπλήξῃ τοὺς ἀναγνώστες τῶν περιπετειῶν τοῦ Ἀτρόμητου Ἑλληνόπουλου! Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Καλούγκα, τοῦ τρομεροῦ Κυρίου τῶν Ἀετῶν, ἕνας νέος ἀντίπαλος τοῦ Τάργκα κάνει τὴν ἐμφάνισί του!

ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΩΜΕΝΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ

Ἕνας ἀντίπαλος φοβερός, ποῦ κάνει τὸν Κυρίαρχο τῆς Ζούγκλας νὰ βρεθῆ φάτσα με φάτσα με τὸ θάνατο καὶ σκορπᾶ στὶς φυλὲς τῶν ἰθαγενῶν τὸν τρόμο καὶ τὸν πανικό!

ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΩΜΕΝΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ

Τὸ 21 τεῦχος τοῦ «Τάργκα» προσφέρει στοὺς ἀναγνώστες του νέες συγκινήσεις, νέα πλοκή, νέες περιπέτειες καὶ τιτανομαχίες!

Κανένας νὰ μὴ χάσῃ τὸ τεῦχος 21!

"ΤΑΡΓΚΑ,"

Ἄριθ. 20.—ΔΡΑΧ. 2.000

Ἑβδομαδιαία Βιβλία
Ἡρωϊκῶν Περιπετειῶν.

Γραφεῖα: Λέκκα 23
Ἄριθ. Τηλεφ. 36.373

Τὰ προηγούμενα τεύχη πωλοῦνται στὰ
γραφεῖα μας, πὸ εἶναι ἀνοικτὰ κά-
θε μέρα 9—1½ καὶ 5—7, ἐκτὸς τοῦ
ἀπογεύματος τῆς Τετάρτης.

Διευθύνσεις: Οἶκον. Δ)τῆς: Γεώργιος Γεωργιάδης, Σφιγγὸς 38.
Ἀρχισυντάκτης: Στέλιος Ἀνεμοδουρᾶς, Λ. Θησέως 323. Προϊ-
στάμενος τυπογραφείου: Γεώργιος Γεωργαλάς Μεγίστης 19.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

1) Ὁ κυρίαρχος τῆς Ζούγκλας.	12) Τὸ φαρμάκι τῆς κόμπρας.
2) Ἡ σπηλιὰ μὲ τὰ Διαμάντια.	13) Ἡ ἀρπαγὴ τῆς Μαλόα.
3) Ζοῦμπο, ὁ Ἱερὸς Ἐλέφαντας.	14) Στὸ βωμὸ τοῦ Μαύρου Δαί- μονα.
4) Ὁ φύλακας τῶν Θησαυρῶν.	15) Πιθηκάνθρωποι τοῦ Μπουάνα.
5) Μαλόα, τὸ Κορίτσι - Τίγρις.	16) Κυνηγὸς Ἀνθρώπων.
6) Τάργκα, ὁ Λευκὸς Σίφουνας.	17) Καλούγκα, ὁ Κύριος τῶν Ἀετῶν.
7) Μονομαχία Βασιλέων.	18) Τὸ Λάσσο τοῦ Ἑλληνα.
8) Συναγερμὸς στὴ Ζούγκλα.	19) Ὁ πράσινος χαλαστής.
9) Ζαιούρ ὁ προδότης.	20) Τὸ κορίτσι καὶ τὸ τέρας.
10) Στὴ φωλιὰ τοῦ Ζαιούρ.	
11) Ἰπτάμενος Τρόμος.	

ΟΙ ΤΟΜΟΙ

Τοῦ «Τάργκα» καὶ τοῦ «Ἑπερανθρώπου»

Μὲ τὸ τεύχος 8 τοῦ «Τάργκα» καὶ 72 τοῦ «Ἑ-
περανθρώπου» συμπληρώθηκαν ὁ 1ος καὶ ὁ 9ος τόμος
τῶν ἀγαπημένων σας περιοδικῶν.

Ἡ Διεύθυνσις, θέλοντας νὰ προσφέρῃ πάντα κά-
τι καλύτερο στοὺς ἀναγνώστες μας, ἀποφάσισε νὰ
δένῃ στὸ ἐξῆς τοὺς τόμους μὲ πολυτελεῖς πανό-
δετο καὶ χρυσοτυπωμένο δέσιμο!
Καμμιά ἐπιβάρυνσις τῆς τιμῆς δὲ θὰ γίνῃ!
Δηλαδή, γιὰ τὴ βιβλιοδεσία, θὰ πληρώνετε στὸ ἐξῆς
5.000 δραχμὲς καὶ θὰ ἀποκτᾶτε ἕνα καλλιτεχνικὸ
τόμο πὸ θὰ σᾶς γοητεύῃ μὲ τὴν ἐμφάνισί του!

Φυσικὰ, οἱ παλαιότεροι τόμοι θὰ ἐξακολουθήσουν
νὰ δένωνται ὅπως πρὶν καὶ μὲ τὴν ἴδια τιμὴ (5.000
δραχμὲς).

Γιὰ τοὺς ἀναγνώστες τῶν ἐπαρχιῶν θὰ ὑπολογί-
ζεται καὶ μιὰ ἐπιβάρυνσις ἀπὸ 2.000 δρχ. γιὰ ταχυ-
δρομικά, γιὰ τὴν ἀνάγκη τοῦ ταχυδρομείου αὐξήθησαν
πολὺ τὸν τελευταῖο καιρὸ.

ΔΕΝ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΖΩΝΤΑΝΟ ΤΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ, ΧΑΝΣΕΝ! ΑΝ ΞΕΦΥΓΗ;

ΕΙΣΑΙ ΒΛΑΚΑΣ! ΟΣΟ ΝΑ ΛΥΘΗ ΕΜΕΙΣ ΘΑ ΕΧΟΥΜΕ ΦΥΓΗ! ΚΑΙ ΑΝ ΦΙΒΑΛΩ ΑΝ ΘΑ ΛΥΘΗ ΠΟΤΕ

ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΜΕΡΑ, ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΙΣΤΙΟΔΡΟΜΙΕΣ, ΚΑΘΩΣ ΤΟ ΑΣΤΡΟΨΑΡΟ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΞΕΚΙΝΗΣΗ...

ΓΕΡΑΚΙ! ΘΕΛΩ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΟΥ!

Ο ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ ΝΤΟΡΓΚΑΝ! ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ;

ΚΥΝΗΓΩ ΜΙΑ ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ ΚΑΙ ΔΑΘΡΕΜΠΟΡΩΝ! ΜΕ ΕΙΧΑΝ ΔΕΣΕΙ ΚΑΙ ΤΟΝΣ ΞΕΦΥΓΑ! ΕΙΝΑΙ Ο ΧΑΝΣΕΝ ΚΑΙ....

ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ, ΣΤΗ ΝΥΜΦΗ. ΝΑΤΗ ΜΟΝΣ ΞΕΚΙΝΗΣΕ!

ΤΟ ΑΣΤΡΟΨΑΡΟ ΞΕΚΙΝΑΕΙ ΠΡΟΣ ΤΑ ΑΛΛΑ ΓΙΩΤ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΤΕΡ ΤΑΓΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΙΣΤΙΟΔΡΟΜΙΕΣ...

ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ! ΚΑΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΚΟΜΑ ΜΑΚΡΥΑ!